

ZAKON O UČINKOVITI RABI ENERGIJE

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon določa ukrepe za spodbujanje energetske učinkovitosti, ukrepe za povečanje učinkovite rabe energije in ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb, ki so namenjeni doseganju zanesljive oskrbe z energijo in rabe obnovljivih virov energije. Ta zakon določa tudi pristojnosti organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu ter izvajanje politike države na področju energetske učinkovitosti.

2. člen (prenos in izvrševanje predpisov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije:

- Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L št. 285 z dne 31. 10. 2009, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/125/ES),
- Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb (UL L št. 153 z dne 18. 6. 2010, str. 13), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 75), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/31/EU),
- Direktiva 2012/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/EU in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125; (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/27/ES),
- Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L št. 328 z dne 21. decembra 2018, str. 82);
- Direktiva (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L 158 z dne 14.6.2019, str. 125; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/944/EU);
- Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L št. 211 z dne 14.8.2009, str. 94), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/692 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Direktive

2009/73/ES o skupnih pravilnih notranjega trga z zemeljskim plinom (UL L 117 z dne 3. 5. 2019, str. 1).

(2) Ta zakon določa tudi pristojni organ za izvajanje in sankcije za kršitve Uredbe (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L št. 198 z dne 28. 7. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/1369/EU).

3. člen **(namen in cilji zakona)**

(1) Namen zakona je zagotoviti in spodbuditi zmanjšanje rabe energije ob upoštevanju načel trajnostnega razvoja in načel, kot so določeni v zakonu, ki ureja temeljna načela energetske politike.

- (2) Cilji na področju energetske učinkovitosti in učinkovite rabe energije so zlasti:
- zmanjšanje rabe energije;
 - učinkovita raba energije;
 - povečanje energetske učinkovitosti;
 - zanesljiva oskrba z energijo;
 - učinkovita pretvorba energije;
 - prehod na podnebno nevtralno družbo z uporabo nizkoogljičnih energetskih tehnologij;
 - zagotavljanje energetskih storitev;
 - povečanje energetske učinkovitosti vseh deležnikov, posebej javnega sektorja;
 - zagotavljanje socialne kohezivnosti;
 - varstvo potrošnikov kot končnih odjemalcev energije.

4. člen **(načela)**

Izvajanje tega zakona temelji na načelih, kot so določena v zakonu, ki ureja temeljna načela energetske politike.

5. člen **(pomen izrazov)**

- (1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:
1. »Agencija« je Agencija za energijo;
 2. »Center za podpore« je organizacijska enota operaterja trga z elektriko, ki opravlja naloge gospodarske javne službe dejavnosti operaterja trga kot jih določa zakon, ki ureja oskrbo z električno energijo;
 3. »daljinsko ogrevanje ali daljinsko hlajenje« pomeni distribucijo toplote v obliki pare, vroče vode ali ohlajenih tekočin iz centralnega proizvodnega vira prek omrežja do več stavb ali lokacij za namene ogrevanja ali hlajenja prostorov ali za procesno ogrevanje ali hlajenje.
 4. »dati na trg« pomeni prvič ponuditi proizvod, povezan z energijo, na trgu Evropske unije z namenom distribucije ali uporabe v Evropski uniji, za plačilo ali brezplačno, ne glede na vrsto prodaje (prodajno tehniko);
 5. »dati v uporabo« pomeni prvo uporabo proizvoda, povezanega z energijo, za predviden namen s strani končnega uporabnika v Evropski uniji;
 6. »distributer energije« pomeni fizično ali pravno osebo, vključujoč tudi operaterja distribucijskega sistema, ki je odgovorna za prenos ali distribucijo energije zaradi dobave

- končnim odjemalcem ali distribucijskim postajam, ki energijo prodajajo končnim odjemalcem;
7. »distributer proizvoda, povezanega z energijo« je vsaka pravna oseba, podjetnik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost v dobavni verigi, ki ni proizvajalec ali uvoznik in ki omogoči dostopnost proizvoda, povezanega z energijo, na trgu ali v uporabi;
 8. »dobavitelj proizvoda, povezanega z energijo« je proizvajalec s sedežem v Evropski uniji, pooblaščen zastopnik proizvajalca, ki nima sedeža v Evropski uniji, ali uvoznik, ki da proizvod, povezan z energijo, na trg ali v uporabo v Evropski uniji. Če teh ni, se za dobavitelja šteje druga fizična ali pravna oseba, ki da proizvode, povezane z energijo, na trg, ali v uporabo;
 9. »dostopnost proizvoda na trgu« pomeni vsako dobavo proizvoda, povezanega z energijo, za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Evropske unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali brezplačno;
 10. »drugi bistveni viri« pomeni vodo, kemikalije ali katero koli drugo snov, ki jo proizvod, povezan z energijo, porabi pri normalnem delovanju;
 11. »Eko sklad« je Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad, ustanovljen z zakonom, ki ureja varstvo okolja;
 12. »energetska izkaznica stavbe« je javna listina s podatki o energetske učinkovitosti stavbe s priporočili za povečanje energetske učinkovitosti;
 13. »energetska storitev« pomeni fizikalni učinek, korist ali ugodnost, ki izhaja iz kombinacije energije in energetske učinkovite tehnologije ali ukrepa, ki lahko vključuje potrebno obratovanje, vzdrževanje in nadzor za opravljanje storitve, in se opravi na podlagi pogodbe ter za katero se je izkazalo, da v običajnih okoliščinah preverljivo in merljivo oziroma ocenljivo izboljša energetske učinkovitost ali prihrani primarno energijo;
 14. »energetska učinkovitost« je razmerje med doseženim učinkom, storitvijo, blagom ali energijo ter vloženo energijo;
 15. »energetska učinkovitost stavbe« pomeni izračunano ali izmerjeno količino energije, potrebno za zadovoljevanje potreb po energiji, povezanih z običajno uporabo stavbe, ki med drugim vključuje energijo za ogrevanje, hlajenje, prezračevanje, toplo vodo in razsvetljavo;
 16. »energetski pregled« pomeni sistematični postopek za namene seznanitve z obstoječo porabo energije stavbe ali skupine stavb, industrijskega ali komercialnega procesa, obrata, zasebne ali javne storitve, s katerim se opredelijo in ocenijo stroškovno učinkovite možnosti za prihranek energije, ter v okviru katerega se poroča o ugotovitvah;
 17. »energija« pomeni vse oblike energentov, kakor so opredeljene v d) točki 2. člena Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L 304 z dne 14. 11. 2008, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 431/2014 z dne 24. aprila 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki energetike glede izvajanja letnih statistik porabe energije v gospodinjstvih (UL L 131 z dne 1. 5. 2014, str. 1);
 18. »informacijski list proizvoda« je standardni dokument z informacijami o proizvodu, povezanem z energijo, v natisnjeni ali elektronski obliki;
 19. »indeks pozidanosti« pomeni razmerje med tlorisno površino stavb in površino zemljišč na določenem ozemlju;
 20. »izboljšanje energetske učinkovitosti« pomeni povečanje energetske učinkovitosti zaradi tehnoloških, vedenjskih ali gospodarskih sprememb;
 21. »končni odjemalec« pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupuje energijo za lastno končno rabo;
 22. »končni porabnik« je končni odjemalec, ki kupuje toploto za ogrevanje, hlajenje ali sanitarno toplo vodo, ali fizična ali pravna oseba, ki se ji toplota za ogrevanje, hlajenje ali sanitarno toplo vodo dobavlja iz centralnega vira stavbe in nima sklenjene neposredne ali individualne pogodbe z dobaviteljem energije;
 23. »koristna toplota« je toplota, proizvedena v postopku sproizvodnje za zadovoljitev ekonomske opravičljivega povpraševanja po toploti oziroma hlajenju. Ekonomsko

- opravičljivo povpraševanje je povpraševanje, ki ne presega potreb po toploti ali hladu in ki bi ga bilo treba sicer zadovoljiti po pogojih na trgu s postopki za proizvodnjo toplote ali hladu, različnimi od soproizvodnje;
24. »mikro izdvojeni sistem« pomeni mikro izdvojeni sistem, kot je opredeljen v točki 27 člena 2 Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta;
 25. »minister« pomeni minister, pristojen za energijo;
 26. »ministrstvo« pomeni ministrstvo, pristojno za energijo;
 27. »naprava z daljinskim odčitavanjem« pomeni števec ali delilnik stroškov ogrevanja, ki ga je mogoče daljinsko odčitati;
 28. »napredni merilni sistem« pomeni elektronski sistem, ki lahko meri porabo energije, ob čemer doda več informacij kot običajni števec ter lahko pošilja in prejema podatke z uporabo elektronske komunikacije;
 29. »nazivna izhodna moč klimatskega sistema« je največja toplotna moč, za katero proizvajalec navede in zagotavlja, da jo je mogoče dosegati ob podani učinkovitosti pri neprekinjenem delovanju;
 30. »nedovoljena raba nalepke« pomeni rabo nalepke, s katero se označuje energijski razred, v katerega se proizvod uvršča, ki je v nasprotju s predpisi;
 31. »nova stavba« je novozgrajena stavba, kot jo določajo predpisi s področja graditve objektov;
 32. »obsežna prenova« pomeni prenovo, katere stroški presegajo 50 % vrednosti naložbe za novo primerljivo proizvodno napravo;
 33. »ogrevalni sistem« pomeni kombinacijo komponent, potrebnih za obdelavo zraka v zaprtih prostorih, s katero se dvigne temperatura;
 34. »okoljsko primerna zasnova« pomeni sistematično integracijo okoljskih vidikov v zasnovo proizvoda, da bi se izboljšala okoljska učinkovitost proizvoda v njegovi življenjski dobi;
 35. »osebe javnega sektorja« so državni organi, uprava samoupravnih lokalnih skupnosti, javni zavodi, javni gospodarski zavodi, javni skladi, javne agencije in ustanove, katerih ustanovitelj je država ali občina;
 36. »pogodbeno zagotavljanje prihranka energije« pomeni pogodbeni dogovor med koristnikom in ponudnikom ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki se preverja in spremlja v vsem obdobju pogodbe in v okviru katerega se naložbe (delo, dobava ali storitev) v ukrep plačujejo sorazmerno s stopnjo izboljšanja energetske učinkovitosti, dogovorjeno s pogodbo, ali drugim dogovorjenim merilom za energetske učinkovitost, kot so finančni prihranki;
 37. »ponudnik energetskih storitev« pomeni fizično ali pravno osebo, ki opravlja energetske storitve ali druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti v objektu ali prostorih končnega odjemalca;
 38. »pooblaščen zastopnik« pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Evropski uniji, ki je pridobila pisno pooblastilo proizvajalca za opravljanje vseh ali dela obveznosti in formalnosti v zvezi s proizvodi, povezanimi z energijo, v njegovem imenu;
 39. »poraba končne energije« pomeni vso energijo, ki se dobavi za industrijo, prevoz, gospodinjstva, storitve in kmetijstvo. Izključuje dobavo sektorju za pretvorbo energije in samemu energetskemu gospodarstvu;
 40. »posamezni ukrep« pomeni ukrep, ki zagotovi preverljivo in merljivo ali ocenljivo izboljšanje energetske učinkovitosti ter je sprejet kot rezultat ukrepa politike;
 41. »prihranek energije« pomeni količino prihranjene energije, določeno z meritvijo ali oceno porabe pred izvedbo ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti in po njej, ob zagotovljenih normalnih zunanjih pogojih, ki vplivajo na porabo energije;
 42. »prihranek primarne energije« je prihranek energije, dovedene z gorivom, ki ga ustvari proizvodna naprava s soproizvodnjo, v primerjavi z ločeno proizvodnjo električne energije in toplote;
 43. »program podpore za energetske učinkovitost« pomeni vsak instrument, program ali mehanizem, ki spodbuja energetske učinkovitost. Sem med drugim spadajo naložbena

- pomoč, davčne oprostitve ali olajšave, vračilo davkov ter drugi programi podpore, ki zavezujejo k energetske učinkovitosti;
44. »proizvajalec proizvodov, povezanih z energijo« pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki izdeluje proizvode, povezane z energijo, ali se zanj načrtujejo ali izdelujejo in ki jih trži pod svojim imenom ali blagovno znamko;
 45. »proizvod, povezan z energijo« pomeni izdelek ali sistem, ki med uporabo vpliva na porabo energije in je dan na trg ali v uporabo, vključno z deli, ki med uporabo vplivajo na porabo energije, ki so dani na trg ali v uporabo končnim uporabnikom ter so namenjeni za vgradnjo v proizvode, in za katere se lahko naredi samostojna ocena okoljske učinkovitosti;
 46. »sistem upravljanja energije« pomeni sklop medsebojno povezanih ali medsebojno delujočih elementov načrta, ki določa cilj energetske učinkovitosti in strategijo za doseganje tega cilja;
 47. »sistem za avtomatizacijo in nadzor stavb« pomeni sistem, ki vključuje vse proizvode, programsko opremo in inženirske storitve, ki lahko s samodejnim nadzorom in omogočanjem ročnega upravljanja tehničnih stavbnih sistemov podpirajo energetske učinkovito, gospodarno in varno delovanje teh tehničnih stavbnih sistemov;
 48. »sistem za kombinirano ogrevanje in prezračevanje« pomeni sistem, ki vključuje vse skupne tehnologije ogrevanja in prezračevanja;
 49. »skoraj nič-energijska stavba« pomeni stavbo z zelo visoko energetske učinkovitostjo oziroma zelo majhno količino potrebne energije za delovanje, pri čemer je potrebna energija v veliki meri proizvedena iz obnovljivih virov na kraju samem ali v bližini;
 50. »soprodukcija« pomeni postopek sočasne proizvodnje toplote in električne ali mehanske energije;
 51. »stavbe oseb javnega sektorja« so vse stavbe, ki so v lasti oseb javnega sektorja in se uporabljajo za opravljanje njihove dejavnosti, na podlagi zakonitega pravnega naslova;
 52. »stroškovno optimalna raven« pomeni raven energetske učinkovitosti, ki vodi v najnižje stroške med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom, pri čemer se najnižji stroški določijo ob upoštevanju stroškov naložb, povezanih z energijo, stroškov vzdrževanja in operativnih stroškov (vključno s stroški energije, energijskimi prihranki, kategorijo zadevne stavbe in zaslužki od proizvedene energije), kjer je to primerno, in stroškov odstranjevanja, kjer je to primerno. Stroškovno optimalna raven se nahaja v območju ravni učinkovitosti, kjer je analiza stroškov in koristi, izračunana med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom, pozitivna;
 53. »trгоvec proizvodov, povezanih z energijo« pomeni trgovca na drobno ali drugo osebo, ki proizvode, povezane z energijo, končnemu uporabniku prodaja, oddaja v najem, ponuja na obroke ali razstavlja (daje na ogled);
 54. »učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje« pomeni sistem dobave za individualno ogrevanje in hlajenje, ki v primerjavi z učinkovitim daljinskim ogrevanjem in hlajenjem znatno zmanjša vnos primarne energije iz neobnovljivih virov, potrebne za dobavo enote energije znotraj ustrezne systemske meje, ali zahteva enak vnos primarne energije iz neobnovljivih virov, vendar ob nižjih stroških, pri čemer se upošteva energija, potrebna za pridobivanje, pretvorbo, prevoz in distribucijo energije;
 55. »učinkovito ogrevanje in hlajenje« pomeni sistem ogrevanja in hlajenja, ki v primerjavi z izhodiščnim scenarijem za nespremenjeno stanje znatno in glede na oceno iz analize stroškov in koristi stroškovno učinkovito zmanjša vnos potrebne primarne energije za dobavo enote energije znotraj ustrezne systemske meje, pri čemer se upošteva energija, potrebna za ekstrakcijo, pretvorbo, prevoz in distribucijo;
 56. »ukrep politike« pomeni regulativni, finančni, davčni, prostovoljni instrument ali instrument o obveščanju, ki ga država ali lokalna skupnost uvede in izvaja, da ustvari podporni okvir, zahteve ali spodbude, s katerimi zagotovi, da udeleženci na trgu nudijo ali kupujejo energetske storitve ter izvajajo druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti;

57. »uvoznik proizvoda, povezanega z energijo« je pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost s sedežem v Evropski uniji in proizvode, povezane z energijo, daje na trg Evropske unije iz tretjih držav;
58. »varčevalni potencial« je delež energije v skupnem obsegu rabe energije pri končnem porabniku, ki ga je možno znižati z ekonomsko utemeljenimi vlaganji;
59. »večja prenova« je rekonstrukcija ali vzdrževanje stavbe, pri kateri se prenavlja več kot 25 % površine ovoja stavbe;
60. »zasnova proizvoda« pomeni vrsto postopkov, ki pretvarjajo pravne, tehnične, varnostne, funkcionalne, tržne ali druge zahteve v tehnične lastnosti proizvoda, katerim mora proizvod, povezan z energijo, ustrezati.

(2) Izrazi, ki niso opredeljeni s tem zakonom imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja oskrbe z električno energijo in zemeljskim plinom.

(3) Izrazi s področja graditve objektov, in ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo graditev objektov.

II. poglavje: MEHANIZMI SPODBUJANJA ENERGETSKE UČINKOVITOSTI IN UČINKOVITE RABE ENERGIJE

6. člen (pristojnost države in lokalnih skupnosti)

(1) Država in lokalna skupnost pri sprejemanju svojih politik, strategij, programov, načrtov in splošnih pravnih aktov upoštevajo tudi cilje s področja energijske učinkovitosti in v skladu s svojimi pristojnostmi spodbujata dejavnosti za povečanje energetske učinkovitosti.

(2) Pri določanju spodbud morajo biti okolju prijaznejše naprave, tehnologije, oprema, proizvodi in storitve ter dejavnosti deležne večjih ugodnosti od okolju manj prijaznih.

(3) Država in lokalne skupnosti spodbujajo ozaveščanje, informiranje in izobraževanje o energetske učinkovitosti.

7. člen (spodbujanje energetske učinkovitosti)

(1) Spodbujanje ukrepov energetske učinkovitosti izvaja država s programi izobraževanja, informiranja in ozaveščanja javnosti, z energetske svetovanjem, spodbujanjem energetskih pregledov, pripravo predpisov, finančnimi spodbudami in drugimi programi podpore.

(2) Eko sklad na nacionalni ravni pripravlja in izvaja program za izboljšanje energetske učinkovitosti. Eko sklad dodeljuje finančne spodbude po tem zakonu na podlagi potrjenega programa za izboljšanje energetske učinkovitosti in po postopku, določenem z zakonom, ki ureja varstvo okolja, za dodeljevanje namenskega premoženja Eko sklada, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Ukrepi in mehanizmi za spodbujanje povečanja energetske učinkovitosti so podrobno določeni v akcijskih načrtih, strategijah in programih.

8. člen

(namen spodbujanja učinkovite rabe energije)

(1) Spodbujanje ukrepov učinkovite rabe energije se izvaja z namenom zmanjšanja porabe energije, posrednega povečanja količine in deleža obnovljivih virov energije, povečanja zanesljivosti oskrbe z energijo, zmanjšanja uvozne odvisnosti pri oskrbi z energijo in drugih energetske razlogov, ki so določeni v strateških dokumentih in akcijskih načrtih.

(2) Višina spodbud je z energetskega vidika oblikovana stroškovno učinkovito in mora zagotavljati izvedbo ukrepov. Pogoji in merila za dodelitev spodbud in upravičence do spodbud so določeni v predpisu iz prvega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek, je višina spodbud v primeru celovite energetske sanacije obstoječih objektov, ki vključuje sanacijo ovoja stavbe, sanacijo stavbnih tehničnih sistemov in vgradnjo naprav za rabo obnovljivih virov, relativno višja, tako da investitorje spodbuja k celoviti sanaciji.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se pri določitvi dela ukrepov za spodbujanje učinkovite rabe energije, ki se financirajo iz Eko sklada upošteva tudi socialni vidik za ublažitev energetske revščine.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se lahko pri določitvi načinov spodbujanja in višine spodbud upoštevajo tudi drugi vidiki, kot so varovanje okolja, predvsem zmanjševanje emisij, ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanje narave, uporaba naravnih materialov, spodbujanje zaposlovanja, spodbujanje tehnologij, spodbujanje regionalnega razvoja.

(6) Ne glede na drugi odstavek tega člena, je lahko spodbuda za demonstracijske projekte višja.

9. člen

(upravičenci in vrste finančnih spodbud)

(1) Upravičenci do finančnih spodbud za energetske učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije so fizične osebe in pravne osebe, vključno z osebami javnega sektorja, razen neposrednih uporabnikov državnega proračuna. Minister določi vrste finančnih spodbud za energetske učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije, pogoje in merila za njihovo dodelitev, vrste upravičencev do spodbud, ter spodbude, ki se dodeljujejo kot državne pomoči, spodbude, ki se dodeljujejo po pravilu »de minimis«, in druge finančne spodbude.

(2) Organ, ki dodeljuje finančne spodbude iz prejšnjega odstavka, na svoji spletni strani objavi vse prejemnike finančnih spodbud, njihov naslov ter vrsto in velikost financiranega projekta.

(3) Organ, ki dodeljuje finančne spodbude za energetske učinkovitost pri prenovi stavb, mora v razpisnih pogojih povezati spodbude s predvidenimi ali doseženimi prihranki energije v okviru posameznih ukrepov energetske učinkovitosti, ki se ugotovijo na podlagi enega ali več naslednjih meril:

- energetske učinkovitosti opreme ali materiala za prenovo, ki jo namesti ustrezno certificiran ali usposobljen inštalater;
- standardov vrednosti za izračun prihrankov energije v stavbah;
- izboljšanja energetske učinkovitosti, ki ga prinese takšna prenova in se ugotavlja s primerjavo energetskih izkaznic, izdanih pred prenovo in po njej;

- rezultatov energetskega pregleda;
- rezultatov druge ustrezne, pregledne in sorazmerne metode, ki pokaže izboljšanje energetske učinkovitosti.

(4) V predpisu iz prvega odstavka tega člena minister določi tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za proizvodnjo energije iz obnovljive energije, da so upravičeni do finančnih spodbud.

10. člen **(dolgoročna strategija prenove stavb)**

(1) Vlada na predlog ministrstva sprejme dolgoročno strategijo prenove stavb za spodbujanje stroškovno učinkovite prenove nacionalnega fonda obstoječih javnih ter zasebnih stanovanjskih in poslovnih stavb v visoko energetske učinkovit in razogljičen stavbni fond do leta 2050 (v nadaljnjem besedilu tega člena: strategija).

(2) Strategija obsega:

- določitev oseb ožjega in širšega javnega sektorja za potrebe prenove,
- površine stavb v lasti in v uporabi oseb javnega sektorja,
- določitev deleža prenove skupne tlorisne površine stavb v lasti in rabi oseb ožjega javnega sektorja, pri čemer se za izračun skupne tlorisne površine stavb v lasti oseb javnega sektorja upošteva uporabna tlorisna površina stavb, ki je večja kot 250 m²,
- informacije kot so določene v točkah od (a) do (g) prvega odstavka 2a člena Direktive 2010/31/EU;
- časovni načrt z ukrepi in kazalniki, ki omogočajo spremljanje napredka pri doseganju dolgoročnega cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v Evropski uniji do leta 2050 in zagotavljanja visoko energetske učinkovitosti in razogljičenega stavbnega fonda. Časovni načrt mora vsebovati okvirni cilj za leto 2050 in vmesna cilja za leti 2030 in 2040 ter mora opredeliti, kako ti mejniki prispevajo k doseganju ciljev Evropske unije glede energetske učinkovitosti v skladu z Direktivo 2012/27/EU.

(3) Stavbe, ki so varovane v skladu s predpisi o varstvu kulturne dediščine, so v strategiji obravnavane posebej.

(4) Pri izvajanju ukrepov za večjo prenovo stavb se upošteva stavba kot celota, vključno z ovojem stavbe, opremo, obratovanjem in vzdrževanjem. Prednost pri prenovi morajo imeti stavbe z najnižjo energetske učinkovitostjo, če je to stroškovno in tehnično izvedljivo.

(5) Pri preseganju letnega cilja prenove skupne tlorisne površine, ki ga določa dolgoročna strategija prenove stavb, se ta lahko upošteva pri ciljih v naslednjih letih. V okvir letne stopnje prenove stavb oseb ožjega javnega sektorja štejejo nove stavbe, ki so v uporabi in lasti kot nadomestilo za določene stavbe oseb ožjega javnega sektorja, porušene v enem od predhodnih dveh let, ali stavbe, ki so bile prodane, porušene ali so prenehale biti v uporabi v enem od predhodnih dveh let zaradi intenzivnejše uporabe drugih stavb.

(6) Iz teh ukrepov so izvzete stavbe, ki se uporabljajo za:

- namene nacionalne obrambe, vendar brez posameznih bivalnih prostorov ali poslovnih delov stavb,
- obredne namene ali verske dejavnosti.

(7) Strategija mora upoštevati vse razvojne programe in akcijske načrte, povezane s tem področjem.

(8) Vlada vsake tri leta sprejme posodobljeno različico strategije. Strategiji, ki se posreduje Evropski komisiji, je potrebno priložiti povzetek rezultatov posvetovanja.

III. poglavje: OBVEZNOSTI UČINKOVITE RABE ENERGIJE

1. Sistem obveznosti doseganja prihrankov energije

11. člen

(prihranki energije pri končnih odjemalcih)

(1) Dobavitelji elektrike, toplote, plina in tekočih goriv končnim odjemalcem ter tudi dobavitelji trdnih goriv, ki dobavijo letno več kot 600 MWh energije končnim odjemalcem, so zavezanci za doseganje prihrankov pri končnih odjemalcih (v nadaljnjem besedilu: zavezanci).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavezanci namesto zagotavljanja prihrankov energije pri končnih odjemalcih, izpolnijo svojo obveznost iz prejšnjega odstavka z nakazilom finančnih sredstev Eko skladu. Znesek, ki ga morajo nakazati, je enak zmnožku prihrankov, ki bi jih morali doseči pri končnih odjemalcih in specifičnega stroška doseganja prihrankov iz sedmega odstavka 59. člena tega zakona.

(3) Zavezanci pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede doseganja prihrankov energije ne smejo postavljati pogojev, ki končne odjemalce ovirajo pri zamenjavi dobavitelja energije.

(4) Vlada z uredbo določi:

- obdobje in višino prihrankov končne energije, ki jih morajo zavezanci doseči v tem obdobju;
- način izračuna višine prihrankov;
- porazdelitev prihrankov po posameznih letih določenega obdobja in;
- način in roke za izpolnjevanje obveznosti zavezancev po določbah prejšnjega odstavka.

(5) Vlada v uredbi iz prejšnjega odstavka lahko določi izjeme, in sicer na način, da se prihranek primarne energije, dosežen v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturo za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, upošteva pri prihranku končne energije.

12. člen

(vrste energetske storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti)

(1) Vrste energetske storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti za doseganje prihrankov energije, ki jih v svoje programe lahko vključijo zavezanci iz prejšnjega člena, so predvsem:

- ukrepi učinkovite rabe in večje rabe obnovljivih virov energije pri proizvodnji toplote v javnem in storitvenem sektorju ter industriji in gospodinjstvih,
- ukrepi učinkovite rabe energije v stavbah,
- ukrepi učinkovite rabe energije v prometu,
- ukrepi za povečanje učinkovitosti sistemov daljinskega ogrevanja,
- programi izvajanja energetske pregledov.

(2) Vlada v uredbi iz četrtega odstavka prejšnjega člena podrobno določi vrste energetske storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti.

13. člen **(vrednotenje ukrepov in programov)**

Pri pripravi, izvajanju in vrednotenju ukrepov in programov za izboljšanje energijske učinkovitosti se za določanje prihrankov energije in količine energije, doseženih s posameznimi ukrepi za izboljšanje energijske učinkovitosti, upoštevajo metode, ki jih predpiše minister.

14. člen **(poročanje in preverjanje doseganja prihrankov)**

(1) Zavezanci iz 11. člena tega zakona agenciji do 31. marca pošljejo poročilo o doseganju ciljev za preteklo leto.

(2) Agencija do 30. aprila za preteklo leto objavi vse prihranke energije, ki jih je dosegel vsak zavezanec in skupne prihranke, dosežene v okviru sistema.

(3) Agencija preveri vsaj statistično pomemben delež in reprezentativen vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki jih izvedejo zavezanci.

- (4) Na zahtevo agencije zavezanci največ enkrat na leto predložijo:
- zbirne statistične podatke o svojih končnih odjemalcih (in opredelijo bistvene spremembe v primerjavi s predhodnimi podatki) in
 - trenutne podatke o porabi končnih odjemalcev, po potrebi vključno z diagrami porabe, delitvijo odjemalcev in njihovo geografsko lokacijo, pri tem pa zagotovijo nedotakljivost in zaupnost zasebnih ali poslovno občutljivih podatkov.

(5) Agencija določi obliko in vsebino poročila iz prvega odstavka tega člena.

15. člen **(alternativni ukrepi politike za doseganje prihrankov)**

(1) Obveznost glede doseganja skupnega prihranka končne porabe energije iz (b) točke 1. pododstavka prvega odstavka 7. člena Direktive 2012/27/EU se lahko izpolni tudi z alternativnimi ukrepi politike, ki zagotavljajo, da se prihranki dosežejo pri končnih odjemalcih.

(2) Alternativne ukrepe za doseganje prihrankov pri končnih odjemalcih določi vlada z uredbo, s katero uredi tudi način merjenja, nadzora in preverjanja izvajanja ukrepov, ki mora biti neodvisen od udeleženih ali pooblaščenih subjektov, ki so na podlagi sporazuma ali pooblastila državnega organa sodelovali pri izvajanju alternativnih ukrepov politike. Sistem nadzora mora omogočati, da se dokumentirano preveri vsaj statistično pomemben delež in reprezentativen vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki so jih uvedle udeleženi ali pooblašчени subjekti.

2. Sistemi upravljanja z energijo v javnem sektorju

16. člen **(sistem upravljanja z energijo)**

(1) Osebe javnega sektorja vzpostavijo sistem upravljanja z energijo.

(2) Osebe javnega sektorja določijo osebo, ki je odgovorna za upravljanje z energijo v stavbi ali stavbah, ki so v lasti ali uporabi oseb javnega sektorja.. Odgovorna oseba za upravljanje z energijo opravlja zlasti naslednje naloge:

- vodi energetske knjigovodstvo;
- svetuje glede načrtovanja in izvajanja ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti in rabe obnovljivih virov energije;
- izvaja ukrepe s področja upravljanja z energijo v stavbi.

(3) Oseba javnega sektorja lahko upravljanje vseh ali posameznih nalog upravljanja z energijo poveri zunanjim strokovnim osebam, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, kadar teh nalog ne more zagotoviti s svojimi zaposlenimi osebami.

(4) Vlada z uredbo določi zavezanca in minimalne vsebine sistema upravljanja z energijo, ki vključujejo cilje s področja energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije za skupino stavb istega zavezanca, ukrepe za doseganje ciljev, način preverjanja doseganja ciljev ter naloge in pogoje, ki jih mora izpolnjevati odgovorna oseba za upravljanje z energijo in so odvisni od vrste stavb in tehničnih stavbnih sistemov.

(5) Vlada v uredbi iz prejšnjega odstavka določi tudi obvezne deleže obnovljivih virov in zahteve glede energetske učinkovitosti stavb oseb javnega sektorja ter ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti in uporabo obnovljivih virov energije v stavbah, ki jih uporabljajo osebe javnega sektorja.

3. Energetski pregledi

17. člen (energetski pregledi)

(1) Ministrstvo spodbuja izdelavo in izvajanje energetskih pregledov.

(2) Minister predpiše podrobno metodologijo za izdelavo in obvezno vsebino energetskih pregledov.

(3) Velike družbe, kot so določene v predpisih s področja gospodarskih družb, izvedejo energetski pregled na vsaka štiri leta in o izvedenem energetskem pregledu poročajo agenciji.

(4) Šteje se, da je zahteva iz prejšnjega odstavka izpolnjena, če:

- podjetje izvaja sistem upravljanja energije ali okolja, ki ga je potrdil neodvisni organ v skladu z evropskimi ali mednarodnimi standardi, če sistem upravljanja energije ali okolja vključuje pregled rabe energije v skladu s smernicami iz drugega odstavka tega člena, ali
- je izvedena širša okoljska presoja, ki vključuje pregled rabe energije v skladu s smernicami iz drugega odstavka tega člena.

(5) Na zahtevo upravičenca agencija z odločbo prizna oprostitev dolžnosti energetskega pregleda podjetju, ki izkaže, da v svojem poslovanju dosega namen energetskih pregledov na enega izmed načinov iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Agencija vodi evidenco velikih družb in izvaja nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti iz tretjega odstavka tega člena ter nad kakovostjo energetskih pregledov, skladno z metodologijo iz drugega odstavka tega člena.

(7) Agencija vsako leto do 31. marca ministrstvu posreduje poročilo o izpolnitvi obveznosti izvedbe energetskih pregledov v preteklem letu in o morebitnih neskladnostih izvedenih pregledov z metodologijo iz drugega odstavka tega člena.

4. Merjenje porabljene energije in informacije o obračunu

18. člen (obvezno merjenje energije)

Distributer energije iz omrežja mora meriti dejansko količino dobavljene energije za vsakega končnega odjemalca.

19. člen (merjenje porabe električne energije)

(1) Distribucijski operater električne energije mora končnim odjemalcem zagotoviti merjenje porabe energije na podlagi naprednih merilnih sistemov.

(2) Napredni merilni sistemi iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

- napredni merilni sistemi natančno merijo dejansko porabo energije in končnim odjemalcem dajejo na razpolago informacije o skoraj realnem času porabe;
- potrjeni podatki o pretekli porabi so za končne odjemalce enostavno in varno dostopni in grafično prikazani, in sicer na zahtevo in brez dodatnih stroškov;
- varnost naprednih merilnih sistemov, sporočanje podatkov ter zasebnost in varnost osebnih podatkov je skladna z ustrezno zakonodajo Evropske unije s področja kibernetске varnosti in varstva osebnih podatkov, in sicer ob upoštevanju najboljših tehnologij, pri čemer se upoštevajo stroški in načela sorazmernosti;
- distribucijski operater mora končnim odjemalcem ob namestitvi naprednih števecov zagotoviti ustrezne nasvete in informacije, zlasti o vseh možnostih v zvezi z upravljanjem odčitavanja števecov, spremljanjem porabe energije ter o zbiranju in obdelavi osebnih podatkov v skladu z veljavnimi pravili Evropske unije na področju varstva osebnih podatkov.

(3) Poleg zahtev iz prejšnjega odstavka morajo napredni merilni sistemi izpolnjevati tudi evropske tehnične standarde, zahteve iz Priloge II k Direktivi 2019/944/EU in naslednje zahteve:

- nepotrjeni podatki o porabi v skoraj realnem času, katerih zamik pošiljanja podatkov je največ pet sekund od trenutka zajema, so za končne odjemalce in za tretje osebe na podlagi ustreznega pooblastila (ali pogodbe) s strani končnega odjemalca enostavno in varno dostopni, brez dodatnih stroškov prek standardiziranega vmesnika ali dostopa na daljavo ter omogočajo avtomatizirane programe energetske učinkovitosti, prilagajanje odjema in druge storitve, skladno s skupno usklajenimi zahtevami distribucijskega in systemskega operaterja (glede zamika pošiljanja podatkov, frekvence zajema podatkov, točnosti meritev, tehničnih karakteristik naprednega merilnega sistema itd.). Navedene podatke distribucijski in systemski operater upošteva za vse storitve prožnosti oziroma systemske storitve in izravnave sistema, ki jih izvajata;
- napredni merilni sistemi upoštevajo električno energijo, ki je bila dovedena v omrežje iz objektov aktivnih odjemalcev;

- če tako zahteva končni odjemalec, mora distribucijski operater zagotoviti, da so končnemu odjemalcu ali tretji osebi, ki jo je ta ustrezno pooblastil, preko komunikacijskega vmesnika ali dostopa na daljavo in v skladu z izvedbenimi akti Evropske komisije iz 24. člena Direktive 2019/944/EU, dani na razpolago podatki o meritvah oddaje in odjema električne energije, in sicer v lahko razumljivi obliki, tako da je omogočena primerjava ponudb na enaki osnovi;
- sistemi naprednega merjenja porabe končnim odjemalcem omogočajo merjenje in poravnavo v časovnih intervalih, ki ustrezajo bilančnemu obračunskemu intervalu na nacionalnem trgu.

(4) Za uvedbo naprednih merilnih sistemov, ki bodo skladni z zahtevami iz prejšnjega odstavka, agencija v postopku ocene stroškovne učinkovitosti izdela ekonomsko oceno dolgoročnih stroškov in koristi za trg in posamičnega odjemalca, ekonomsko oceno, katera oblika naprednega merjenja je ekonomsko razumna in stroškovno učinkovita ter kakšen časovni okvir je izvedljiv za njihovo uvedbo.

(5) Na zahtevo končnih odjemalcev, ki želijo postati aktivni odjemalci, ali na zahtevo tretjih oseb, ki jih za to pooblastijo taki končni odjemalci, distribucijski operater zagotovi brezplačno namestitve naprednega merilnega sistema z brezplačnim ali prostim fizičnim dostopom do standardiziranega vmesnika, ki ustreza skupnim zahtevam distribucijskega in systemskega operaterja na njihovem merilnem mestu najkasneje v roku 15 dni od zahteve.

(6) Dostop na daljavo do nepotrjenih podatkov o porabi v skoraj realnem času in podatkih o meritvah oddaje in odjema električne energije za potrebe tretjega odstavka tega člena se za odjemalce kot tudi za tretje osebe, ki jih za to pooblastijo končni odjemalci, omogoči preko sistema za enotni dostop do podatkov, ki ga vzpostavi distribucijski operater. Tretjim osebam je dostop do podatkov omogočen tako, da lahko podatke prevzamejo v enotni datoteki za vsa merilna mesta končnih odjemalcev s strani katerih so pooblašcene, in sicer ločeno po merilnih mestih.

(7) V primeru zagotavljanja storitev gospodinjskim odjemalcem in malim poslovnim odjemalcem, mora biti tretjim osebam dostop do podatkov zagotovljen zgolj preko enotne vstopne točke nacionalnega podatkovnega vozlišča.

(8) Vlada z uredbo predpiše ukrepe in postopke, da se zagotovi uvedba in poveztljivost naprednih merilnih sistemov na območju Republike Slovenije, pri čemer upošteva ekonomsko oceno iz petega odstavka tega člena, najboljše prakse pa tudi pomembnost razvoja notranjega trga z elektriko.

20. člen

(merjenje porabe zemeljskega plina)

(1) Distribucijski operater zemeljskega plina mora končnim odjemalcem zagotoviti uvajanje naprednih merilnih sistemov, ki spodbujajo končne odjemalce k aktivni udeležbi na trgu dobave zemeljskega plina in so skladni z zahtevami iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Zahteva za uvedbo naprednih merilnih sistemov iz prejšnjega odstavka se pogojuje s tem, da agencija v postopku ocene stroškovne učinkovitosti uvajanje naprednih merilnih sistemov oceni pozitivno.

(3) Kadar je uvedba sistemov naprednega merjenja v postopku ocene stroškovne učinkovitosti pozitivna, vlada predpiše ukrepe in časovni razpored uvajanja naprednih

merilnih sistemov, pri čemer upošteva dolgoročno ekonomsko oceno primernosti oblike, časovnega okvira in povezanega delovanja naprednih merilnih sistemov za razvoj notranjega trga z zemeljskim plinom, ki jo izdelata agencija v postopku ocene stroškovne učinkovitosti iz prejšnjega odstavka.

(4) Kadar je uvajanje sistemov naprednega merjenja v postopku ocene stroškovne učinkovitosti iz drugega odstavka tega člena ocenjeno negativno, agencija vsaj na štiri leta ponovno preveri oceno stroškov in koristi.

21. člen

(obvezno merjenje porabe ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode za posamezno stavbo)

(1) Končni odjemalci daljinskega ogrevanja, daljinskega hlajenja in sanitarne tople vode morajo imeti nameščene števec, ki natančno prikazujejo njihovo dejansko količino porabljene energije.

(2) Če stavba prejema toploto iz daljinskega ogrevanja ali hlajenja ali se s toploto oskrbuje iz skupne kotlovnice, kot jo določajo predpisi s področja večstanovanjskih stavb, lastniki stavbe za vsako stavbo posebej zagotovijo, da se toplotni števec ali števec za sanitarno toplo vodo namesti na toplotni izmenjevalnik ali na mesto oddaje.

(3) Stroški za porabo toplote posamezne stavbe se določijo na podlagi stroškov za toploto oziroma stroškov za gorivo v skupni kotlovnici, na podlagi meritev iz prejšnjega odstavka, in sicer v razmerju izmerjenih porab toplote posameznih stavb.

22. člen

(obvezno individualno merjenje toplote v posameznih delih stavb ter delitev stroškov za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo)

(1) Nove stavbe z najmanj štirimi posameznimi deli, ki imajo centralni vir ogrevanja za sanitarno vodo ali se oskrbujejo iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, morajo biti za merjenje porabe toplote, hlajenja ali sanitarne tople opremljene z individualnimi števci.

(2) V obstoječih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, ki imajo centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali so oskrbovane iz sistema daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, morajo etažni lastniki za merjenje porabe toplote, hlajenja oziroma sanitarne vode zagotoviti namestitev merilnih naprav, ki omogočajo indikacijo dejanske porabe toplote posameznega dela stavbe.

(3) Če namestitev individualnih števcov v obstoječih stavbah tehnično ni izvedljiva, ker bi to zahtevalo izvedbo nove napeljave, se za merjenje toplote za ogrevanje uporabijo individualni delilniki stroškov ogrevanja na posameznem radiatorju. V tem primeru morajo biti vsi posamezni deli stavbe opremljeni z delilniki iste vrste in istega tipa. Ne glede na to je treba v primeru večje prenove stavbe, ki vključuje rekonstrukcijo napeljave v stavbi in kjer skupni stroški prenove sistema za ogrevanje, hlajenje ali pripravo tople sanitarne vode, presegajo 25 % vrednosti stavbe brez vrednosti zemljišča, namesti individualne števce za toploto in sanitarno toplo vodo.

(4) V večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, ki imajo centralnega vir ogrevanja ali hlajenja ali so oskrbovane iz sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja, se stroški za ogrevanje in sanitarno toplo vodo obračunavajo končnim

porabnikom v pretežnem delu na osnovi dejanske porabe toplote. Podlaga za obračun so stroški, ki so določeni na podlagi merjenja porabe toplote celotne stavbe skladno s prejšnjim členom.

(5) Končni porabniki, za katere niso na razpolago odčitki z merilnih naprav, ker te niso pravilno nameščene ali ker končni porabniki ne omogočajo njihovega odčitavanja, plačajo energijo po ključu delitve ogrevane površine oziroma ogrevane prostornine, povečano na način, določen s predpisom iz šestega odstavka tega člena, tako da se tem lastnikom onemogoči udeležba pri prihrankih energije celotne stavbe, doseženih z namestitvijo naprav in obračunom stroškov po dejanski porabi toplote.

(6) Minister določi način merjenja, delitve ter obračuna stroškov za ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode v večstanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli.

23. člen

(zahteve v zvezi z daljinskim odčitavanjem merilnih naprav za toploto)

Števci in delilniki stroškov ogrevanja iz 21. in 22. člena tega zakona morajo biti naprave z daljinskim odčitavanjem.

24. člen

(obračunavanje porabe električne energije in zagotavljanje informacij na računih)

(1) Dobavitelj mora zagotoviti, da so računi in informacije na računu pravilne, razumljive, jasne, jedrnate, uporabniku prijazne in predstavljene na način, ki olajšuje primerjavo s strani končnih odjemalcev. Končni odjemalci na zahtevo prejmejo jasno in razumljivo pojasnilo o tem, kako je bil pripravljen njihov račun, zlasti če računi ne temeljijo na dejanski porabi.

(2) Končni odjemalci vse račune in informacije na računu prejmejo brezplačno.

(3) Dobavitelj mora končnim odjemalcem zagotoviti možnost elektronskega prejemanja računov in informacij na računu ter možnost sklenitve prožnih ureditev za dejansko plačilo računov.

(4) Če pogodba vsebuje prihodnje spremembe proizvoda ali cene ali popusta, mora biti to navedeno na računu skupaj z datumom, ko se sprememba izvrši.

(5) Pogostnost obračunavanja in zagotavljanje računov ter informacije na računih morajo izpolnjevati minimalne zahteve iz 1., 2., 3. in 5. točke Priloge I Direktive 2019/944/EU

25. člen

(obračunavanje porabe zemeljskega plina in zagotavljanje informacij na računih)

(1) Končnim odjemalcem, ki nimajo inteligentnih števec, morata dobavitelj in operater distribucijskega sistema zagotoviti, da so informacije o obračunu za plin zanesljive in točne ter da temeljijo na dejanski porabi v skladu s točko 1.1 Priloge VII Direktive 2012/27/EU, če je to tehnično izvedljivo in ekonomsko upravičeno. Ta obveznost se lahko izpolni s sistemom rednega samoodčitavanja končnih odjemalcev, ki odčitane podatke s števca sporočajo dobavitelju energije. Le če končni odjemalec ne sporoči odčitanih podatkov

s števca za zadevno obračunsko obdobje, se obračun pripravi na podlagi ocenjene porabe ali pavšalnega zneska.

(2) Končni odjemalci, ki imajo inteligentne števce in omogočajo točne informacije o obračunu na podlagi dejanske porabe, mora operater distribucijskega sistema zagotoviti možnost enostavnega dostopa do dodatnih informacij o pretekli porabi, ki omogočajo podrobno samopreverjanje.

(3) Dodatne informacije iz prejšnjega odstavka vključujejo:

- (a) kumulativne podatke za obdobje najmanj treh predhodnih let ali, če je krajše, obdobje od začetka veljavnosti pogodbe o dobavi. Podatki ustrezajo obdobjem, za katera so na voljo informacije o vmesnih obračunih; in
- (b) podrobne podatke o času porabe za vsak dan, teden, mesec in leto. Taki podatki so dani na voljo končnemu odjemalcu prek spleta ali vmesnika števca za obdobje najmanj zadnjih 24 mesecev ali, če je krajše, obdobje od začetka veljavnosti pogodbe o dobavi.

(4) Ne glede na to, ali so bili inteligentni števci nameščeni ali ne:

- (a) se na zahtevo končnega odjemalca dajo na voljo ponudniku energetskih storitev, ki ga imenuje končni odjemalec, informacije o obračunu električne energije in pretekli porabi končnih odjemalcev, če so takšne informacije na voljo;
- (b) mora biti končnim odjemalcem omogočeno elektronsko prejemanje informacij o obračunu in obračunov ter da na zahtevo prejmejo jasno in razumljivo pojasnilo o tem, kako je bil pripravljen njihov obračun, zlasti če obračuni ne temeljijo na dejanski porabi;
- (c) končni odjemalci poleg obračuna dobijo na voljo ustrezne informacije o celovitem prikazu tekočih stroškov za porabljeno energijo v skladu s Prilogo VII Direktive 2012/27/EU;
- (d) na zahtevo končnega odjemalca se lahko informacije, vključene v te obračune, ne štejejo kot zahteva za plačilo in v teh primerih dobavitelji nudijo prožno ureditev za dejanska plačila;
- (e) se na zahtevo porabnikom zagotavljajo informacije o stroških energije in predračuni zanje pravočasno in v lahko razumljivi obliki, ki porabnikom omogoča primerjavo ponudb na enaki osnovi.

26. člen

(obveščanje končnih porabnikov o porabi za ogrevanje, hlajenje ter sanitarno toplo vodo)

(1) Dobavitelj toplote iz omrežja, upravljavec skupne kotlovnice ali druga oseba, ki jo za izvajanje obračunov v večstanovanjski stavbi ali drugi stavbi z več posameznimi deli določijo etažni lastniki, mora končnim porabnikom vsaj enkrat na leto zagotoviti informacije o obračunih porabe toplote za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo.

(2) Če zavezanec za obračun iz prejšnjega odstavka v primeru, ko se za merjenje toplote v stavbi uporabljajo delilniki stroškov, ni pooblaščen za odčitavanje delilnikov in delitev stroškov, morata obveznosti glede obveščanja končnih porabnikov po tem zakonu zagotoviti skupaj zavezanec in izvajalec storitev odčitavanja in delitve stroškov. Skupna zavezanca z medsebojnim dogovorom določita dolžnosti vsakega od njih z namenom izpolnjevanja obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti v zvezi z nalogami vsakega od njih glede zagotavljanja informacij o obračunih iz tretjega odstavka tega člena, in o vsebini medsebojnega dogovora obvestita končne porabnike.

(3) Zavezanci za obveščanje končnih porabnikov iz prejšnjega odstavka morajo zagotoviti:

- da so informacije o obračunih zanesljive in točne ter da temeljijo na dejanski porabi ali odčitanih podatkih delilnikov;
- da imajo končni odjemalci možnost elektronskega prejemanja informacij o obračunu in obračunov;
- da obračuni v jasni in razumljivi obliki vsebujejo informacije v skladu s 3. točko Priloge VIIa Direktive 2012/27/EU;
- da se informacije o obračunu in pretekli porabi ali odčitani podatki iz delilnikov stroškov, če so na voljo, na zahtevo končnega porabnika dajo na voljo ponudniku energetskih storitev, ki ga določi končni porabnik;
- da je poskrbljeno za kibernetsko varnost ter varnost zasebnosti in osebnih podatkov v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu osebnih podatkov.

(4) Zavezanec za obveščanje končnih porabnikov, ki je odgovoren za odčitavanje podatkov, mora končnim porabnikom zagotoviti podatke o dejanski porabi ali odčitane podatke vsak mesec, v katerem se je izvajalo ogrevanje, hlajenje ali priprava sanitarne tople vode. Ti podatki so lahko končnim porabnikom dani na voljo tudi prek interneta in se posodablajo tako pogosto, kolikor to dopuščajo merilne naprave in sistemi, ki se uporabljajo.

(5) Končni porabnik lahko ne glede na pogoje dogovora zavezancev iz drugega odstavka tega člena uresničuje svoje pravice do prejema obračunov in podatkov o porabi v skladu s tem zakonom proti vsakemu od zavezancev.

27. člen

(stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunu za električno energijo in zemeljski plin)

(1) Končnim odjemalcem električne energije in zemeljskega plina mora biti zagotovljeno, da račune za porabo energije in informacije o njih prejmejo brezplačno.

(2) Distribucijski operater mora zagotoviti, da je končnim odjemalcem in tretjim osebam, ki jih končni odjemalci za to pooblastijo, na ustrezen način in brezplačno omogočen dostop do podatkov iz 19. in 26. člena tega zakona.

28. člen

(stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunu ter porabi za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo)

(1) Končnim porabnikom mora biti omogočeno, da obračune za porabo energije in informacije o njih prejmejo brezplačno ter da imajo na ustrezen način in brezplačno zagotovljen tudi dostop do podatkov o svoji porabi in da te podatke lahko brez stroškov posredujejo drugi osebi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko stroški, ki zajemajo merjenje, odčitavanje, razdelitev stroškov med končne porabnike in sestavo obračunov za porabo ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode v večstanovanjskih in večnamenskih stavbah v skladu z 21. členom tega zakona, prenesejo na končne porabnike, če se storitve v zvezi s temi nalogami opravljajo nepridobitno. Stroški, ki se lahko zaračunajo končnim porabnikom ne smejo presegati dejanskih stroškov, ki so potrebni za opravljanje teh storitev ob upoštevanju stroškovne učinkovitosti njihovega izvajanja.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora ponudnik storitev izvajanja delitve in obračuna pred sklenitvijo pogodbe z etažnimi lastniki predložiti cenik svojih storitev, ki mu

predloži tudi utemeljitev stroškov. Cenik se predloži nadzornemu odboru ali enemu izmed etažnih lastnikov, ki ga za to imenujejo etažni lastniki, ki morata podati soglasje k ceniku.

(4) Če naloge iz drugega odstavka tega člena v večstanovanjski stavbi opravlja upravnik, mora v svojem obračunu stroškov upravljanja stavbe, ki jih razdeli med etažne lastnike, strošek v zvezi s temi nalogami prikazati ločeno od ostalih upravniških storitev.

(5) Minister lahko določi najvišje dovoljene stroške za zagotavljanje obračunov iz drugega odstavka tega člena ob upoštevanju dejanskih stroškov in načela stroškovne učinkovitosti.

IV. poglavje: ENERGETSKA UČINKOVITOST STAVB

29. člen (skoraj nič-energijske stavbe)

(1) Vse nove stavbe morajo biti skoraj nič-energijske.

(2) Minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb in njenih elementov predpiše minister, pristojen za graditev. Pri tem upošteva stroškovno optimalne ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb in elementov stavb, ki jih izračuna ministrstvo, pristojno za energijo, v skladu z delegiranimi akti Evropske Komisije iz prvega odstavka 5. člena Direktive 2010/31/EU.

30. člen (akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe)

(1) Vlada na predlog ministrstva sprejme in vsaka tri leta obnovi akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe.

(2) Akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe vključuje cilje ter programe in ukrepe za doseganje teh ciljev, pa tudi kadrovske in finančne vire za izvedbo teh programov in ukrepov. Vlada v tem načrtu oblikuje tudi politiko in ukrepe za spodbuditev energetske sanacije obstoječih stavb v skoraj nič-energijske.

(3) Ministrstvo vsake tri leta pripravi poročilo o napredku pri povečanju števila skoraj nič-energijskih stavb in o tem obvesti Evropsko komisijo.

31. člen (alternativni sistemi za oskrbo z energijo)

(1) Pri graditvi nove stavbe je treba pri projektiranju in izvedbi upoštevati uporabo razpoložljivih alternativnih sistemov za oskrbo z energijo z upoštevanjem tehnične, funkcionalne, okoljske in ekonomske izvedljivost teh sistemov.

(2) Pri večji prenovi stavbe ali njenega posameznega dela, ki po predpisih o graditvi objektov pomeni rekonstrukcijo, je treba pri projektiranju in izvedbi tehničnih stavbnih sistemov zagotoviti uporabo visoko učinkovitih alternativnih sistemov, če je to tehnično, funkcionalno in ekonomsko izvedljivo, in ob upoštevanju zdravih notranjih klimatskih pogojev, požarne varnosti in potresnega tveganja.

- (3) Za alternativne sisteme za oskrbo z energijo štejejo naslednji sistemi:
- decentralizirani sistemi na podlagi obnovljivih virov energije;
 - soproizvodnja z visokim izkoristkom;
 - daljinsko ali skupinsko ogrevanje ali hlajenje, če je na voljo;
 - toplotne črpalke.

(4) Izpolnjevanje zahtev iz tega člena se dokazuje v elaboratu projektne dokumentacije za področje učinkovite rabe energije v stavbah.

32. člen **(strokovna ocena celotne učinkovitosti pri spremembah** **tehničnih stavbnih sistemov)**

(1) Po namestitvi, zamenjavi ali nadgradnji tehničnega stavbnega sistema mora investitor v roku 90 dni od navedene spremembe zagotoviti, da se strokovno oceni in dokumentira celotna učinkovitost tehničnega stavbnega sistema.

(2) Če se na tehničnem stavbnem sistemu izvede zamenjava, nadgradnja ali druga večja sprememba pomembnih značilnosti posameznega ali več sestavnih delov sistema, se strokovna ocena opravi le glede spremenjenega dela oziroma spremenjenih delov, razen če je zaradi znatnega vpliva spremenjenega dela oziroma delov na učinkovitost celotnega sistema potrebno opraviti oceno učinkovitosti sistema kot celote.

(3) Iz obveznost ocene po prejšnjih dveh odstavkih so izključena vzdrževalna dela in popravila tehničnih stavbnih sistemov, katerih edini namen je zagotoviti varno in optimalno delovanje sistema ter zamenjave manj pomembnih sestavnih delov sistema.

(4) Strokovna ocena obsega oceno ustrezne zasnove in vgradnje spremenjenega dela ali sistema kot celote ter oceno njegove učinkovitosti v primerjavi z minimalnimi zahtevami, ki so predpisane za te sisteme. V primeru sprememb, ki imajo omejen vpliv na izboljšanje energetske učinkovitosti tehničnega stavbnega sistema, se ocena izdelava na podlagi tehnične dokumentacije, ki je priložena spremenjenim sestavnim delom sistema, če popolnost dokumentacije to omogoča.

(5) Strokovno oceno izdelava neodvisni strokovnjak za izdelavo energetskih izkaznic in jo izroči investitorju.

(6) Dokumentacijo iz prejšnjega odstavka je potrebno hraniti ves čas obratovanja tehničnega stavbnega sistema, ki je bil spremenjen, tako da je na voljo za preverjanje skladnosti tehničnega stavbnega sistema z minimalnimi zahtevami, ki so predpisane za te sisteme, in za izdajo energetskih izkaznic.

(7) Minister s predpisom podrobneje določi vsebino in način izvedbe strokovne ocene glede na vrsto posega, merila za razlikovanje med obveznostjo izdelave ocene za spremenjeni del in za sistem kot celoto v skladu z drugim odstavkom tega člena, ter pogoje za določitev izjem iz tretjega odstavka tega člena, pri čemer upošteva vrsto stavb in velikost tehničnega stavbnega sistema.

33. člen **(polnilna mesta za električna vozila)**

(1) Pri graditvi in večjih prenovah nestanovanjskih stavb, ki imajo več kot deset parkirnih mest, je potrebna namestitev najmanj enega polnilnega mesta kot ga opredeljuje

predpis, ki ureja vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva v prometu, in namestitvev infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable za vsaj eno na vsakih pet parkirnih mest, vendar tako, da bo omogočeno hkratno polnjenje električnih vozil na vseh parkirnih mestih:

- če je parkirišče znotraj stavbe in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišče ali električno infrastrukturo stavbe ali
- če je parkirišče neposredno ob stavbi in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišče ali električno infrastrukturo parkirišča.

(2) Pri graditvi in večjih prenovah stanovanjskih stavb, ki imajo več kot deset parkirnih mest, je potrebna namestitvev infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable tako, da bo omogočeno polnjenje električnih vozil na vsakem parkirnem mestu:

- če je parkirišče znotraj stavbe in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišče ali električno infrastrukturo stavbe ali
- če je parkirišče neposredno ob stavbi in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišče ali električno infrastrukturo parkirišča.

(3) Nameščena infrastruktura iz prvega in drugega odstavka tega člena mora za vsako parkirno mesto omogočati dinamično upravljanje obremenitve, ki omogoča inteligentno upravljanje z močjo ene ali več polnilnih postaj, če delujejo istočasno na isti lokaciji ter tako omogočati:

- a) hkratno polnjenje več električnih vozil z učinkovito uporabo razpoložljive moči z uravnoteženjem energije med polnilnimi postajami in polnilnimi mesti (vtičnicami) na način, da se maksimalna moč polnjenja in posamezno polnilno mesto (vtičnica) konfigurira glede na razpoložljivo moč inštalacije in zahteve uporabnika,
- b) lokalno upravljanje obremenitve z meritvijo skupne moči na dovodu v objekt in glede na celotno porabo objekta ustrezno reducirati moč, ki je na razpolago za polnilne postaje,
- c) zagotavljanje krmiljenja moči polnilnic iz oddaljenega centra in upravljanje moči polnilnic, ki z odzivnim časom krajšim od ene minute sledi širši ali lokalni proizvodnji obnovljivih virov energije, trenutnim zmogljivostim, oziroma obremenitvi, omrežja, neizravnosti bilančne skupine, neizravnosti elektroenergetskega sistema Slovenije ali odstopanjem sistemske frekvence.

(4) Minister določi podrobnejše pogoje za namestitvev in dinamično upravljanje obremenitve polnilnih mest ter za namestitvev infrastrukture za napeljavo vodov za priklop na električno omrežje v novih in obstoječih stanovanjskih in nestanovanjskih stavbah.

34. člen **(energetska izkaznica)**

(1) Energetska izkaznica je javna listina s podatki o energetske učinkovitosti stavbe in s priporočili za povečanje energetske učinkovitosti.

(2) Energetska izkaznica stavbe mora vsebovati referenčne vrednosti, ki omogočajo primerjavo in oceno energetske učinkovitosti stavbe. Sestavni del energetske izkaznice so priporočila za stroškovno učinkovite izboljšave energetske učinkovitosti, razen pri novih stavbah in pri najemu.

(3) Veljavnost energetske izkaznice je deset let. Stranka lahko pridobi novo energetsko izkaznico pred potekom desetih let.

(4) Posamezna stavba ali posamezni del stavbe ne more imeti dveh ali več veljavnih energetske izkaznice. Nova energetska izkaznica za posamezno stavbo ali posamezni del stavbe razveljavi prejšnjo.

(5) Ko lastnik posameznega dela stavbe v večstanovanjski stavbi, za katero se lahko izda energetska izkaznica le za celotno stavbo, naroči izdajo energetske izkaznice, izdana energetska izkaznica velja za celotno stavbo.

(6) Energetska izkaznica stavb izdaja pooblaščen pravna ali fizična oseba iz 42. člena tega zakona na zahtevo stranke.

(7) Vsako izdajo energetske izkaznice mora neodvisni strokovnjak za izdelavo energetske izkaznice sočasno z njeno izdajo prijaviti za vpis v register energetske izkaznice. Energetska izkaznica se izroči lastniku posamezne stavbe ali posameznega dela stavbe.

35. člen **(pravica in dolžnost imetništva energetske izkaznice)**

(1) Energetska izkaznica lahko pridobi uporabnik stavbe ali posameznih delov stavbe.

(2) Energetska izkaznico morajo zagotoviti lastniki stavb ali posameznih delov stavb, za stavbe ali posamezne dele stavb, ki se zgradijo, prodajo ali oddajo novemu najemniku.

(3) Obveznost izdaje energetske izkaznice iz prejšnjega odstavka ne velja za oddajo stavbe ali njenega posameznega dela najemniku, ki je bil pred najemom lastnik stavbe ali njenega posameznega dela, ali ki je imel pred najemom v stavbi ali njenemu posameznemu delu prijavljeno stalno ali začasno prebivališče.

(4) Ne glede na prejšnje odstavke se energetska izkaznica izda za vse stavbe s celotno uporabno tlorisno površino nad 250 m², ki so v lasti ali uporabi javnega sektorja, veljavna energetska izkaznica pa se namesti na vidno mesto.

(5) Za stavbe, ki se zgradijo na podlagi predpisov s področja graditve objektov in se ne prodajo ali oddajo v najem, se šteje, da je obveznost izdaje energetske izkaznice iz drugega odstavka tega člena izpolnjena z izkazom o energetske lastnosti stavbe. Lastnik stavbe ali njenega posameznega dela mora pri njeni prodaji ali oddaji v najem kupcu oziroma novemu najemniku najpozneje pred sklenitvijo pogodbe predložiti veljavno energetska izkaznica stavbe ali njenega posameznega dela. Namesto energetske izkaznice posameznega dela stavbe se lahko predloži energetska izkaznica za celotno stavbo.

(6) Izkaznice za stavbo ali njen posamezni del ni potrebno predložiti pri:

- oddaji v najem za obdobje, krajše od enega leta,
- prodaji v primeru izkazane javne koristi za razlastitev,
- prodaji v postopku izvršbe ali v stečajnem postopku,
- prodaji ali oddaji nepremičnine, ki je v last Republike Slovenije ali lokalne skupnosti prešla na podlagi sklepa o dedovanju.

(7) Energetska izkaznica je obvezna sestavina projekta izvedenih del. Energetska izkaznica nove stavbe mora izkazovati izpolnjevanje zahtev predpisa, ki ureja učinkovito rabo energije v stavbah.

(8) Če se stavba ali njen del prodaja ali oddaja v najem še pred pridobitvijo uporabnega dovoljenja, mora investitor kupcu oziroma najemniku predložiti izkaz o energijskih lastnostih stavbe, ki je izdelan v skladu s predpisom, ki ureja učinkovito rabo energije v stavbah in je sestavni del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja. Po pridobitvi uporabnega dovoljenja mora investitor kupcu oziroma najemniku predložiti energetska izkaznico.

(9) Pri prodaji in oddaji stavbe ali njenega posameznega dela v najem mora lastnik zagotoviti, da se pri oglaševanju navedejo energijski kazalniki energetske učinkovitosti stavbe ali njenega posameznega dela iz energetske izkaznice.

(10) Zahteve glede energetske izkaznice ter izkaza o energijskih lastnostih stavbe iz tega člena se ne nanašajo na:

- stavbe, ki se uporabljajo za obredne namene ali verske dejavnosti,
- industrijske stavbe in skladišča,
- nestanovanjske kmetijske stavbe, če se v njih ne uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev,
- enostavne in nezahtevne objekte,
- samostojne stavbe s celotno uporabno tlorisno površino, manjšo od 50 m² ter
- nevzdrževane, zapuščene ter dotrajane stavbe, ki se štejejo kot neprimerne za uporabo ali bivanje, zanje pa izračun energijskih kazalnikov ni mogoč.

36. člen **(register energetske izkaznice)**

(1) Register energetske izkaznice vodi ministrstvo. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma delu stavbe, podatki o energetske izkaznici, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec izkaznice: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Register energetske izkaznice je javen.

(2) Podatki iz registra energetske izkaznice so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture in so na razpolago za statistične in raziskovalne namene.

(3) Podrobnejšo vsebino, obliko in metodologijo za izdajo energetske izkaznice ter vsebino podatkov, način vodenja registra energetske izkaznice in način prijave izdane energetske izkaznice za vpis v register energetske izkaznice predpiše minister.

37. člen **(stroški izdelave energetske izkaznice)**

(1) Strošek izdelave energetske izkaznice mora plačati lastnik oziroma lastniki stavbe.

(2) Strošek za izdelavo izkaznice se šteje kot strošek rednega upravljanja, vezanega na učinkovitejšo rabo energije.

38. člen **(namestitev energetske izkaznice na vidno mesto)**

(1) V stavbah s celotno uporabno tlorisno površino nad 250 m², ki so v lasti ali uporabi oseb javnega sektorja, mora lastnik ali upravljavec stavbe zagotoviti, da se veljavna energetska izkaznica namesti na vidno mesto.

(2) V stavbah s celotno uporabno tlorisno površino nad 500 m², kjer se pogosto zadržuje javnost in za katere velja obveznost izdaje energetske izkaznice iz 34. člena tega zakona ter niso v lasti ali uporabi javnega sektorja, mora lastnik ali upravljavec stavbe zagotoviti, da se veljavna energetska izkaznica namesti na vidno mesto.

(3) Vrste stavb iz tega člena, za katere velja obveznost izdaje in namestitve energetske izkaznice na vidno mesto, podrobneje predpiše minister.

39. člen **(pregled klimatskih sistemov)**

(1) Lastnik stavbe ali dela stavbe mora najmanj na vsakih pet let zagotoviti redne preglede dostopnih delov klimatskih sistemov ali sistemov za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje z nazivno izhodno močjo nad 12 kW.

(2) Preglede klimatskih sistemov izvajajo neodvisni strokovnjaki, ki pridobijo licenco iz 44. člena tega zakona.

(3) Pregledi vključujejo oceno učinkovitosti in velikosti klimatskega sistema v primerjavi z zahtevami v zvezi s hlajenjem stavbe ter tam, kjer je to ustrezno, upošteva ali lahko zmogljivosti klimatskega sistema ali sistema za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje optimizirajo njegovo učinkovitost pri tipičnih ali povprečnih pogojih obratovanja.

(4) Na podlagi pregleda neodvisni strokovnjak uporabnikom svetuje tehnično mogoče in stroškovno učinkovite izboljšave ali zamenjavo klimatskega sistema ali sistema za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje in alternativne rešitve.

(5) Vsako izdajo poročila o pregledu klimatskega sistema mora neodvisni strokovnjak prijaviti za vpis v register poročil pregledov klimatskih sistemov. Poročilo o pregledu klimatskega sistema se izroči lastniku posamezne stavbe ali posameznega dela stavbe.

(6) Register poročil pregledov klimatskih sistemov vodi ministrstvo, pristojno za energijo. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma delu stavbe, podatki o poročilu klimatske naprave, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec poročila: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Podatki iz registra poročil pregledov klimatskih sistemov so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture.

(7) Klimatski sistemi ali sistemi za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje iz prvega odstavka tega člena so oproščeni pregledov, če so predmet pogodbenega zagotavljanja prihrankov energije na podlagi veljavne pogodbe, ki določa dogovorjeno raven izboljšave energetske učinkovitosti teh sistemov in poleg tega vsebuje tudi naslednje sestavine:

- navedbo zagotovljenih prihrankov, ki bodo doseženi z izvajanjem ukrepov po pogodbi;
- trajanje pogodbe in ključne točke pogodbe, pogoje in odpovedni rok;
- referenčni datum za določitev doseženih prihrankov;
- obveznost, da se v celoti izvajajo ukrepi iz pogodbe, in dokumentiranje vseh sprememb med trajanjem pogodbe;
- jasne in pregledne določbe o merjenju in preverjanju doseženih zagotovljenih prihrankov.

(8) Lastnik mora po prenehanju pogodbe iz prejšnjega odstavka zagotoviti prvi redni pregled v roku petih let.

(9) Podrobnejšo vsebino, način izvedbe, roke rednih pregledov in merila za določitev cene poročila o pregledu klimatskega sistema ter način vodenja registra poročil pregledov klimatskih sistemov predpiše minister.

40. člen **(pregled ogrevalnih sistemov)**

(1) Lastnik stavbe ali dela stavbe mora najmanj na vsakih pet let zagotoviti redne preglede dostopnih delov ogrevalnih sistemov ali sistemov za kombinirano ogrevanje in prezračevanje, kot so kurilne naprave, nadzorni sistemi in obtočne črpalke, s kotli z nazivno močjo za ogrevanje prostorov nad določeno močjo, ki jo predpiše minister.

(2) Preglede ogrevalnih sistemov izvajajo neodvisni strokovnjaki, ki pridobijo licenco iz 44. člena tega zakona.

(3) Pregledi med drugim vključujejo oceno učinkovitosti in velikosti kurilne naprave v primerjavi z zahtevami v zvezi z ogrevanjem stavbe, in kjer je to ustrezno, upošteva ali lahko zmogljivosti ogrevalnega sistema ali sistema za kombinirano ogrevanje in prezračevanje prostorov optimizirajo njegovo učinkovitost pri tipičnih ali povprečnih pogojih obratovanja.

(4) Na podlagi pregleda neodvisni strokovnjak za izdelavo poročila o pregledu ogrevalnega sistema uporabnikom svetuje mogoče izboljšave ali zamenjavo kurilnih naprav, drugih sprememb ogrevalnega sistema ali sistema za kombinirano ogrevanje in prezračevanje prostorov ter alternativnih rešitev, da se oceni učinkovitost in ustreznost velikosti teh sistemov.

(5) Vsako izdajo poročila o pregledu ogrevalnega sistema mora neodvisni strokovnjak prijaviti za vpis v register poročil o pregledu ogrevalnega sistema. Poročilo o pregledu ogrevalnega sistema se izroči lastniku posamezne stavbe ali posameznega dela stavbe.

(6) Pri pregledu morajo neodvisni strokovnjaki pooblaščenih pravnih ali fizičnih oseb upoštevati metodologijo, določeno s predpisom, ki predpisuje redne preglede dostopnih delov sistemov za ogrevanje.

(7) Register poročil pregledov ogrevalnih sistemov vodi ministrstvo, pristojno za energijo. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma delu stavbe, podatki o poročilu o pregledu ogrevalnega sistema, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec poročila: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Podatki iz registra poročil pregledov ogrevalnih sistemov so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture.

(8) Ogrevalni sistemi ali sistemi za kombinirano ogrevanje in prezračevanje, ki po nazivni moči presegajo prag kot ga določi minister na podlagi prvega odstavka tega člena, so oproščeni pregledov, če so predmet pogodbenega zagotavljanja prihrankov energije na podlagi veljavne pogodbe, ki določa dogovorjeno raven izboljšave energetske učinkovitosti teh sistemov in poleg tega vsebuje tudi naslednje sestavine:

- navedbo zagotovljenih prihrankov, ki bodo doseženi z izvajanjem ukrepov po pogodbi;
- trajanje pogodbe, pogoje in odpovedni rok;

- referenčni datum za določitev doseženih prihrankov;
- obveznost, da se v celoti izvajajo ukrepi iz pogodbe, in dokumentiranje vseh sprememb med trajanjem pogodbe;
- jasne in pregledne določbe o merjenju in preverjanju doseženih zagotovljenih prihrankov.

(9) Lastnik mora po prenehanju pogodbe iz prejšnjega odstavka zagotoviti prvi redni pregled v roku petih let.

(10) Podrobnejšo vsebino, obliko in roke za redne preglede dostopnih delov sistemov za ogrevanje, vsebino podatkov, način vodenja registra, način poročanja v register in način usposabljanja ter merila za določitev cene poročila o pregledu ogrevalnega sistema predpiše minister.

41. člen **(obveznost uvedbe sistemov za avtomatizacijo in nadzor stavb)**

(1) Nestanovanjske stavbe, ki imajo nameščen ogrevalni sistem, klimatski sistem, sistem za kombinirano ogrevanje in prezračevanje ali sistem za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje z nazivno izhodno močjo nad 290 kW, se morajo do leta 2025 opremiti s sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb, razen če bi bila namestitev teh sistemov v obstoječe stavbe tehnično in ekonomsko neizvedljivo.

(2) Sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb morajo zadostiti naslednjim zahtevam glede funkcionalnosti:

- sistemi stalno spremljajo, beležijo in analizirajo porabo energije ter omogočajo prilagajanje porabe energije,
- primerjajo energetske učinkovitosti stavbe glede na referenčne vrednosti, odkrivajo izgube učinkovitosti tehničnih stavbnih sistemov in obveščajo osebe, ki so odgovorne za stavbo ali tehnično upravljanje stavbe, o možnostih za izboljšanje energetske učinkovitosti ter
- omogočajo komunikacijo s povezanimi tehničnimi stavbnimi sistemi in drugimi napravami v stavbi ter so interoperabilni s tehničnimi stavbnimi sistemi med različnimi vrstami tehnologij, naprav in proizvajalcev.

(3) Sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb morajo izpolnjevati tudi minimalne zahteve glede na celotno energetsko učinkovitost, ustrezno velikost prilagoditev in nadzor sistemov, ki jih predpiše minister.

(4) Stavbe, ki so opremljene s sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb, so izvzete iz obveznosti pregledov po 39. in 40. členu tega zakona.

42. člen **(pooblastilo za izdajanje energetskih izkaznic)**

Energetske izkaznice izdajajo pooblašcene pravne ali fizične osebe (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj). Minister z odločbo podeli pooblastilo za izdajo energetskih izkaznic osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima v sodni register oziroma v Poslovni register Slovenije vpisano dejavnost projektiranja ali tehničnega svetovanja, in
- ima za izvajanje nalog iz prejšnje alineje s pogodbo o zaposlitvi, s pogodbo o delu v skladu z obligacijskimi razmerji, preko kooperacije ali na drug zakonit način zagotovljeno sodelovanje vsaj enega neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic.

43. člen **(izdajanje energetskih izkaznic in poročil o pregledih klimatskih in ogrevalnih sistemov)**

(1) Izdajatelj mora na zahtevo stranke izvesti postopek izdaje energetske izkaznice, postopek izdaje poročila o pregledu klimatskega ali ogrevalnega sistema. Naročnik energetske izkaznice, pregleda klimatskega ali ogrevalnega sistema mora neodvisnemu strokovnjaku dati na voljo vse potrebne podatke ter projektno dokumentacijo v skladu s predpisi o graditvi objektov, zaradi potrebnega preverjanja podatkov pa mu omogočiti tudi vstop v prostore ter ogled relevantnih predmetov, naprav in sistemov.

(2) Pri opravljanju svojih nalog morajo neodvisni strokovnjaki ravnati v skladu s predpisi v zvezi z izdajanjem energetskih izkaznic, pregledi klimatskih sistemov ali pregledi ogrevalnih sistemov in jih opravljati v skladu s pravili stroke ter neodvisno od vpliva naročnika ali drugih oseb ali navodil delodajalca.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, neodvisni strokovnjak ne sme izdelati energetske izkaznice ali pregleda klimatskega ali ogrevalnega sistema, če:

- obstaja kateri od razlogov za njegovo izločitev v skladu s predpisi, ki urejajo splošni upravni postopek;
- je v zadnjih treh letih bil zaposlen pri stranki oziroma naročniku energetske izkaznice oziroma pregleda ali je v zadnjih treh letih bil z njim v kakršnem koli drugem razmerju, na podlagi katerega je zanj proti plačilu izvajal storitve ali delo v odvisnem razmerju v skladu s predpisi o dohodnini;
- ne dela na neodvisen način, tako da to vpliva na nepristransko izdelavo energetske izkaznice, poročila o pregledu klimatskega ali ogrevalnega sistema;
- pri oblikovanju priporočenih ukrepov daje prednost konkretni opreми ali storitvam določenega ponudnika in zaradi interesov ponudnikov opreme ali storitev predlaga ukrepe, ki strokovno niso utemeljeni.

(4) Neodvisni strokovnjak mora naročniku izročiti pisno izjavo, da ne obstaja nobena od okoliščin iz prejšnjega odstavka, ki bi mu preprečevala izdelavo energetske izkaznice, izvedbo pregleda klimatskega ali ogrevalnega sistema.

44. člen **(licenca neodvisnega strokovnjaka)**

(1) Licenco neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj visoko strokovno izobrazbo ali izobrazbo po študijskem programu prve stopnje s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje Tehnika ali v ožje področje Arhitektura, urbanizem in gradbeništvo ali v podrobno področje Lesarska, papirniška, plastična, steklarska in podobna tehnologija, skladno s predpisi o visokem šolstvu;
- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije v stavbah;
- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic skladno s tem zakonom.

(2) Licenco neodvisnega strokovnjaka za preglede klimatskih sistemov lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj visoko strokovno izobrazbo ali izobrazbo po študijskem programu prve stopnje s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje Tehnika (razen v podrobno področje Kemijska tehnologija in procesno inženirstvo ali v Motorna vozila, ladje in letala), skladno s predpisi o visokem šolstvu;
- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju klimatskih sistemov;
- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje po programu usposabljanja za neodvisne strokovnjake za pregled klimatskih sistemov.

(3) Licenco neodvisnega strokovnjaka za preglede ogrevalnih sistemov lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj visoko strokovno izobrazbo ali izobrazbo po študijskem programu prve stopnje s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje Tehnika (razen v podrobno področje Kemijska tehnologija in procesno inženirstvo ali v Motorna vozila, ladje in letala), skladno s predpisi o visokem šolstvu;
- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju ogrevalnih sistemov;
- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje po programu usposabljanja za neodvisne strokovnjake za pregled ogrevalnih sistemov.

(4) Ministrstvo na zahtevo stranke izda licenco neodvisnega strokovnjaka za nedoločen čas.

(5) Imetniki licence neodvisnih strokovnjakov morajo vsakih pet let od izdaje licence opraviti obnovitveno usposabljanje.

(6) Ministrstvo upravlja register licenc neodvisnih strokovnjakov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena. V registru se za namene upravnega odločanja in delovanja strokovnjakov po tem zakonu obdelujejo osebni podatki o neodvisnem strokovnjaku (osebno ime, naslov prebivališča, strokovni ali znanstveni naslov, enotna matična številka občana, po potrebi vrsta specializacije in podatki o objavah, telefonska številka, številka telefaksa, naslov elektronske pošte), datumu izdaje licence in datumu njenega prenehanja. Javni niso naslednji osebni podatki: naslov prebivališča, enotna matična številka občana, telefonska številka, številka telefaksa, naslov elektronske pošte. Ne glede na prejšnji stavek, se posamezniku v vlogi za izdajo licence omogoči, da lahko da privolitev za javno objavo svojih podatkov za stike (telefonska številka, številka telefaksa, naslov elektronske pošte).

(7) Neodvisni strokovnjaki iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena spadajo med regulirane poklice v Republiki Sloveniji.

(8) Minister predpiše programe usposabljanja za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic in za redne preglede klimatskih ter ogrevalnih sistemov po tem zakonu, vsebino obnovitvenega usposabljanja iz petega odstavka tega člena, podrobnejše pogoje za izvajalce usposabljanja iz 47. člena tega zakona, obliko in vsebino licence neodvisnega strokovnjaka ter podrobnejšo vsebino in način vodenja registra licenc neodvisnih strokovnjakov.

45. člen (pristojni organ)

(1) Naloge pristojnega organa v skladu s predpisi, ki urejajo postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega

prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji, izvaja ministrstvo, pristojno za energijo.

(2) Ministrstvo, pristojno za energijo, ima vse pravice in obveznosti, ki jih določajo predpisi o priznavanju poklicnih kvalifikacij. Če s tem zakonom ni določeno drugače, se za izvajanje teh nalog uporabljajo določbe predpisov o priznavanju poklicnih kvalifikacij.

(3) Državljeni držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije ali držav, s katero je sklenjen ustrezen mednarodni sporazum (v nadaljnjem besedilu: države pogodbenice), lahko v Republiki Sloveniji opravljajo regulirane poklice po tem zakonu pod enakimi pogoji kot slovenski državljani, razen če s tem zakonom ni določeno drugače. Pri tem morajo uporabljati metodologijo in standarde, ki jih predpisujejo slovenski predpisi.

46. člen

(stalno opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav pogodbenic)

(1) Državljeni držav pogodbenic, ki želijo stalno opravljati regulirani poklic po tem zakonu, morajo pri ministrstvu, pristojnem za energijo, pridobiti odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije.

(2) Vloga za priznanje poklicne kvalifikacije se vloži v skladu z zakonom, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij. Poleg dokazil, ki jih za postopek priznavanja določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, mora vloga za priznanje poklicne kvalifikacije po tem zakonu vsebovati tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi pogojem iz tega zakona.

(3) Zoper odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije, ki jo izda organ, pristojen za energijo, ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

47. člen

(občasno opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav pogodbenic)

(1) Državljeni držav pogodbenic, ki želijo občasno opravljati regulirani poklic po tem zakonu, morajo pri ministrstvu, pristojnem za energijo, vložiti pisno prijavo. Poleg dokazil, ki jih za prijavo določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, mora prijava za občasno opravljanje reguliranih poklicev po tem zakonu vsebovati tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi pogojem iz tega zakona.

(2) Pri reguliranih poklicih ministrstvo, pristojno za energijo, pred prvim opravljanjem storitev preveri izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka in poklicno kvalifikacijo ponudnika po določbah zakona, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij.

(3) Ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena ministrstvo, pristojno za energijo, ponudnika storitev začasno vpiše v register licenc neodvisnih strokovnjakov, ki občasno opravljajo poklic v Republiki Sloveniji. Register licenc neodvisnih strokovnjakov je javno dostopen na spletni strani ministrstva, pristojnega za energijo. Za ponudnika storitev vpis v register licenc neodvisnih strokovnjakov ne pomeni dodatnih stroškov.

(4) Posameznik, ki storitev opravlja več kot eno leto, svojo prijavo podaljša enkrat v koledarskem letu pri ministrstvu, pristojnem za energijo, in v njej obvesti o morebitni spremembi podatkov.

48. člen (izvajalci usposabljanja)

Usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic oziroma za redne preglede klimatskih in ogrevalnih sistemov po tem zakonu lahko opravljajo organizacije, ki jih po predhodno opravljenem javnem razpisu z odločbo za največ pet let pooblasti minister. Pogoji za pridobitev pooblastila se nanašajo na:

- usposobljenost predavateljev in drugega pedagoškega kadra, ki ga angažira ta organizacija;
- kader, ki je potreben za uspešno usposabljanje, in druge s tem povezane naloge (sprejemanje prijav, vodenje potrebnih evidenc in podobno);
- opremo in prostore, ki so potrebni za usposabljanje in druge s tem povezane naloge.

49. člen (opomin ali odvzem pooblastila oziroma licence)

(1) Minister lahko z odločbo izreče opomin izdajatelju ali odvzame pooblastilo iz 41. člena tega zakona.

(2) Opomin se izdajatelju izreče v primeru ugotovljenih najmanj dvakrat ponavljajočih se pomanjkljivosti pri izdani energetski izkaznici.

(3) Pooblastilo se lahko odvzame v primerih, če izdajatelj:

- ne izpolnjuje katerega izmed pogojev iz 42. člena tega zakona;
- ali neodvisni strokovnjak, angažiran pri izdajatelju, pri opravljanju nalog več kot trikrat prekrši določbe tega zakona ali določbe podzakonskega predpisa.

(4) Minister lahko z odločbo izreče opomin ali odvzame licenco neodvisnemu strokovnjaku.

(5) Opomin se imetniku licence izreče v primeru ugotovljenih najmanj dvakrat ponavljajočih se pomanjkljivosti pri izdelavi energetske izkaznice.

(6) Licenca se odvzame v primerih, če imetnik:

- ne izpolnjuje katerega od pogojev iz 44. člena tega zakona;
- po izdanem opominu ponovi napako;
- pri opravljanju nalog več kot enkrat prekrši določbo tega zakona ali določbo podzakonskega predpisa;
- krši tretji odstavek 43. člena tega zakona ali;
- ne opravi obnovitvenega usposabljanja v skladu s petim odstavkom 44. člena.

(7) Licenca ali pooblastilo se lahko ponovno pridobita po poteku treh let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu.

50. člen (strokovni nadzor nad izdanimi energetskimi izkaznicami in poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov)

(1) Strokovni nadzor energetskih izkaznic in poročil o pregledih izvaja ministrstvo.

(2) Ministrstvo je dolžno vsako leto opraviti naključni izbor med vsemi letno izdanimi energetskimi izkaznicami in opraviti nadzor nad izbranimi. Vzorec mora biti dovolj velik, da se zagotovi statistično pomembne rezultate glede skladnosti.

- (3) Strokovni nadzor nad energetske izkaznicami obsega preverjanje:
- veljavnosti vhodnih podatkov o stavbi, ki so uporabljeni za izdajo energetske izkaznice, ter rezultatov, navedenih v izkaznici,
 - vhodnih podatkov in rezultatov energetske izkaznice, vključno z priporočili,
 - vhodnih podatkov o stavbi, ki so uporabljeni za izdajo energetske izkaznice, rezultatov, navedenih v izkaznici, vključno z danimi priporočili, in obiski stavb na kraju samem, če je to možno, da bi se preverilo ujemanje med specifikacijami, navedenimi v energetske izkaznici in stavbo, za katero je bila izdana ta izkaznica.
- (4) Ministrstvo je dolžno vsako leto opraviti nadzor nad naključno izbranimi vsaj statistično pomembnim deležem vseh letno izdanih poročil o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemih in ta poročila preveri.
- (5) Za preverjanje iz prejšnjega odstavka ministrstvo za vsako posamezno energetske izkaznico ali poročilo o pregledu, ki se preverja, naroči strokovno analizo, s katero se preveri pravilnost izdane energetske izkaznice ali poročila o pregledu. V primeru ugotovljenih nepravilnosti, ministrstvo, na podlagi strokovne analize izdajatelju energetske izkaznice ali poročila o pregledu izda odločbo, s katero odredi odpravo nepravilnosti.
- (6) Za namene strokovnega nadzora lahko ministrstvo ali oseba, ki izdeluje strokovne analize in pridobi izrecno pooblastilo ministrstva, pridobiva podatke iz uradnih evidenc. Pridobivanje podatkov vključuje tudi osebne podatke iz uradnih evidenc, in sicer ime, priimek in naslov lastnika stavbe oziroma sistema.
- (7) Podrobnejšo vsebino, obliko, metodologijo in roke za nadzor nad izdanimi energetske izkaznicami in poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov predpiše minister.
- (8) Če v postopku strokovnega nadzora ministrstvo podvomi v pravilnost energetske izkaznice ali poročila o pregledu, o ugotovitvah obvesti pristojni inšpektorat.

V. poglavje: ZAHTEVE ENERGETSKE UČINKOVITOSTI ZA PROIZVODE

51. člen (okoljske zahteve za proizvode na trgu in v uporabi)

- (1) Proizvod, povezan z energijo (v nadaljnjem besedilu: proizvod), se sme dati na trg, v uporabo oziroma je lahko dostopen na trgu, ko:
- je skladen s predpisanimi tehničnimi zahtevami za okoljsko primerno zasnovo proizvodov,
 - je narejena ocena skladnosti proizvoda,
 - je izdana izjava Evropske unije o skladnosti,
 - je izdelana tehnična dokumentacija v enem izmed uradnih jezikov držav članic Evropske unije,
 - je označen z znakom skladnosti CE ter
 - so zagotovljene informacije za končne uporabnike v slovenskem jeziku.
- (2) Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik mora hraniti tehnično dokumentacijo, ki omogoča oceno skladnosti proizvoda, in izjavo Evropske unije o skladnosti, še deset let po tem, ko je bil izdelan zadnji proizvod.

(3) Če proizvajalec nima sedeža v Evropski uniji in v Evropski uniji nima pooblaščenega zastopnika, je izpolnjevanje zahtev iz prvega in drugega odstavka tega člena dolžan zagotoviti uvoznik.

(4) Dobavitelj ali distributer proizvodov na poziv nadzornega organa zagotovi tehnično dokumentacijo proizvoda, iz katere je razvidna ustreznost proizvoda zahtevam za okoljsko primerno zasnovo.

(5) Prepovedano je označevanje proizvoda z znaki, ki bi lahko zavajali uporabnike glede pomena ali oblike znaka skladnosti CE.

(6) Proizvod, ki ne izpolnjuje vseh zahtev glede okoljsko primerne zasnove, se lahko prikazuje na sejnih, razstavah, demonstracijah in drugih dogodkih, če je vidno označeno, da ne bo dan na trg oziroma v uporabo pred zagotovitvijo skladnosti.

(7) Vlada z uredbo podrobneje določi tehnične zahteve za okoljsko primerno zasnovo proizvodov.

52. člen

(energijsko označevanje proizvodov na trgu)

(1) Proizvodi smejo biti dani na trg, v uporabo oziroma so lahko dostopni na trgu, ko:

- so zanje izvedeni merilni postopki v skladu z Uredbo 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU,
- so opremljeni z nalepko o energijski učinkovitosti (v nadaljnjem besedilu: nalepka) in z informacijskim listom proizvoda,
- je zanje izdelana tehnična dokumentacija, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov, ki jih vsebujeta nalepka in informacijski list proizvoda.

(2) Energijsko označevanje proizvodov na trgu se zagotavlja in izvaja v skladu z Uredbo 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU.

(3) Oblika in vsebina nalepke ter informacijski list proizvoda morajo biti pravilni in navedeni v slovenskem jeziku.

53. člen

(poročanje o proizvodih)

(1) Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik ali uvoznik, ki daje na trg proizvode iz prejšnjega člena oziroma naprave za proizvodnjo toplote iz obnovljivih virov energije (v nadaljnjem besedilu: naprave), poroča ministrstvu o količini proizvodov danih na trg v Republiki Sloveniji in o njihovem energijskem razredu, ki je zapisan na energijski nalepki oziroma v tehnični dokumentaciji proizvoda oziroma naprave. Prav tako morajo podatke o količini in energijskem razredu proizvodov oziroma naprav dobavljenih na tržišče Republike Slovenije podati tudi distributerji.

(2) Minister v predpisu določi vrsto podatkov in način poročanja iz prejšnjega odstavka.

VI. poglavje: ENERGETSKA UČINKOVITOST SISTEMOV OSKRBE Z

ENERGIJO

54. člen

(obvezna uporaba obnovljivih virov energije, sproizvodnje in odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja)

(1) Sistemi daljinskega ogrevanja in hlajenja morajo biti učinkoviti tako, da distributerji toplote na letni ravni zagotovijo toploto iz vsaj enega od naslednjih virov:

- vsaj 50 % toplote proizvedene posredno ali neposredno iz obnovljivih virov energije,
- vsaj 50 % odvečne toplote,
- vsaj 75 % toplote iz sproizvodnje ali
- vsaj 50 % kombinacije toplote iz najmanj dveh virov iz prejšnjih alinej.

(2) Preverjanje obveznosti iz prejšnjega odstavka izvaja agencija na podlagi poročil, ki so jih agenciji dolžni posredovati distributerji toplote v skladu z zakonom, ki ureja zagotavljanje oskrbe s toploto iz distribucijskih sistemov. Agencija do 1. maja za preteklo leto objavi, kateri sistemi daljinskega ogrevanja so energetske učinkoviti.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se vrednosti iz prvega odstavka tega člena lahko dosežejo tudi v več omrežjih na območju iste lokalne skupnosti, če tako določa lokalni energetski koncept.

55. člen

(celovita ocena možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter analiza stroškov in koristi)

(1) Ministrstvo vsakih pet let pripravi celovito oceno možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki vključuje opis potreb po ogrevanju in hlajenju ter napoved spreminjanja teh potreb v naslednjih desetih letih, opredelitev potreb po ogrevanju in hlajenju, ki jih je mogoče zadovoljiti s sproizvodnjo z visokim izkoristkom, delež sproizvodnje z visokim izkoristkom ter oceno pričakovanega prihranka primarne energije, ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje ter povečanje deleža sproizvodnje.

(2) Celovita ocena iz prejšnjega odstavka mora vključevati analizo stroškov in koristi.

(3) Analiza stroškov in koristi mora vsebovati določitev izhodiščnega scenarija in izvedljive alternativne scenarije, v katerih se morajo upoštevati samo sproizvodnja z visokim izkoristkom, učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ali možnosti za učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje ter ekonomsko analizo z vsemi ekonomskimi učinki.

(4) Minister s pravilnikom predpiše podrobnejšo vsebino analize stroškov in koristi iz drugega odstavka tega člena.

56. člen

(poročilo agencije)

(1) Agencija na vsaki dve leti objavi poročilo, v katerem analizira uspeh pri doseganju sprejetih nacionalnih okvirnih ciljev za električno energijo, proizvedeno v sproizvodnji z visokim izkoristkom, in iz obnovljivih virov energije. V poročilu se morajo upoštevati tudi podnebni dejavniki, ki lahko vplivajo na doseganje sprejetih ciljev, in mora biti

ugotovljeno, v kolikšni meri so sprejeti ukrepi skladni z nacionalnimi zavezami v zvezi s podnebnimi spremembami.

(2) V poročilu morajo biti zajeti vsi ukrepi, ki so bili sprejeti, da bi se zagotovila zanesljivost sistema jamstev, da so potrdila o izvoru natančna in zanesljiva.

57. člen **(zagotavljanje statističnih podatkov o učinkovitosti pri sproizvodnji)**

Državni organ, pristojen za statistiko predloži Evropski komisiji vsako leto do 30. aprila statistične podatke o:

- nacionalni proizvodnji električne energije in toplote iz sproizvodnje z visokim in nizkim izkoristkom v primerjavi s skupnimi zmogljivostmi za proizvodnjo toplote in električne energije,
- letne statistične podatke o zmogljivostih za proizvodnjo toplote in električne energije iz sproizvodnje,
- gorivih, porabljenih za sproizvodnjo,
- proizvodnji in zmogljivostih daljinskega ogrevanja in hlajenja v primerjavi s skupnimi zmogljivostmi za proizvodnjo toplote in električne energije,
- prihrankih primarne energije.

58. člen **(način določanja izkoristka sproizvodnje z visokim izkoristkom)**

Za posamezne vrste tehnologij proizvodnih naprav s sproizvodnjo minister predpiše način določanja izkoristka sproizvodnje z visokim izkoristkom, način izračunavanja količine električne energije iz sproizvodnje, ki se šteje za električno energijo, proizvedeno v sproizvodnji z visokim izkoristkom, ter način izračunavanja prihranka primarne energije v sproizvodnji z visokim izkoristkom.

59. člen **(ocena možnosti za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje)**

(1) Investitor mora pri načrtovanju novih gradenj in obsežne prenove v postopku pridobitve gradbenega dovoljenja, ob upoštevanju celovite ocene možnosti iz 55. člena tega zakona zagotoviti analizo stroškov in koristi za možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje v primeru:

- termoelektrarne, katere skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW, oceno stroškov in koristi obratovanja elektrarne kot obrata za sproizvodnjo z visokim izkoristkom;
- obsežno prenovljene termoelektrarne s skupno vhodno toplotno močjo nad 20 MW, oceno stroškov in koristi pretvorbe elektrarne v obrat za sproizvodnjo z visokim izkoristkom;
- načrtovanega ali obsežno prenovljenega industrijskega obrata, katerega skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW in ki proizvaja odvečno toploto pri koristni ravni temperature, oceno stroškov in koristi uporabe odvečne toplote za zadovoljevanje ekonomsko upravičenega povpraševanja, tudi za sproizvodnjo in priključitev na omrežje za daljinsko ogrevanje in hlajenje;
- načrtovanega novega omrežja za daljinsko ogrevanje ali obstoječega omrežja pri načrtovanju novega kotla ali elektrarne, katere skupna moč presega 20 MW, ali temeljite prenove tega obrata, oceno stroškov in koristi rabe odvečne toplote iz bližnjih industrijskih obratov.

(2) Minister s pravilnikom določi metodologijo, predpostavke in časovni okvir za ekonomsko analizo ter načela, ki jih je potrebno spoštovati pri izvedbi analize stroškov in koristi iz prejšnjega odstavka.

VII. poglavje: FINANČNE SPODBUDE EKO SKLADA

60. člen (sredstva za izvajanje programa Eko sklada)

(1) Sredstva za izvajanje programa Eko sklada iz drugega odstavka 7. člena tega zakona se zagotavljajo s prispevkom na rabo energije za povečanje energetske učinkovitosti (v nadaljnjem besedilu: prispevek za energetske učinkovitost). Prispevek za energetske učinkovitost bremeni daljinsko toploto, električno energijo ter trdna, tekoča in plinasta goriva. Prispevek za energetske učinkovitost plačuje vsak končni odjemalec elektrike in zemeljskega plina iz omrežja operaterju, vsak končni odjemalec toplote iz omrežja, ter trdnih, tekočih in drugih plinastih goriv pa dobavitelju energije.

(2) Ne glede na prejšnji stavek se prispevek ne plačuje za trdna goriva, ki jih dobavijo dobavitelji, ki letno dobavijo manj kot 600 MWh energije.

(3) Operaterji in dobavitelji toplote iz omrežja ter trdnih, tekočih in drugih plinastih goriv zbrana sredstva iz prejšnjega odstavka nakazujejo Eko skladu.

(4) Vlada določi višino prispevka za energetske učinkovitost iz prvega odstavka tega člena in sicer tako, da je vsa energija, ne glede na vrsto, enakomerno obremenjena.

(5) Vlada ob potrditvi programa, ki je sestavni del Poslovnega in finančnega načrta Eko sklada določi del zbranih sredstev, ki so prihodek Eko sklada in se porabijo za izvajanje programa za izboljšanje energetske učinkovitosti.

(6) Vlada lahko določi, da nastane obveznost zaračunavanja prispevka za energetske učinkovitost za goriva tudi preden se ta dobavijo končnim odjemalcem.

(7) Eko sklad enkrat letno na svoji spletni strani objavi poročilo o izvedenem programu, doseženih prihrankih energije, višini porabljenih sredstev za izvajanje programa in specifičnih stroških doseganja prihrankov.

VIII. poglavje: INFORMIRANJE, OZAVEŠČANJE, USPOSABLJANJE

61. člen (splošno informiranje, ozaveščanje in usposabljanje)

(1) Center za podpore pripravlja in izvaja programe za informiranje, ozaveščanje in usposabljanje različnih ciljnih skupin o koristih in praktičnih vidikih razvoja in uporabe tehnologij za učinkovito rabo energije in za uporabo obnovljivih virov.

(2) Pri pripravi in izvedbi programov iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na lokalne skupnosti, center za podpore sodeluje z organi lokalne skupnosti, ki so pristojni za učinkovito rabo energije in obnovljive vire energije.

(3) Center za podpore na spletu objavi informacije o učinkoviti rabi energije in obnovljivih virih energije za različne kategorije oseb, in sicer:

- informacije o neto koristih, stroških ter energetski učinkovitosti naprav in sistemov za ogrevanje, hlajenje in proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov,
- informacije o programih podpore za ukrepe energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije,
- informacije o sistemih certificiranja oziroma inštalaterjih energetskih naprav za uporabo obnovljivih virov in seznam certificiranih inštalaterjev, ki vključujejo ime, priimek in kontaktne podatke,
- smernice za najboljšo kombinacijo obnovljivih virov energije, tehnologije z visokim izkoristkom ter daljinskega ogrevanja in hlajenja pri načrtovanju, projektiranju, gradnji in prenovi poslovnih, industrijskih in stanovanjskih območij,
- informacije o razpoložljivosti in okoljskih prednostih različnih obnovljivih virov energije, namenjenih uporabi v prometu,
- informacije o razpoložljivih mehanizmih za povečanje energetske učinkovitosti,
- informacije o energetskih izkaznicah;
- informacije o finančnih in pravnih okvirih za izvajanje ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti.

(4) Center za podpore objavi geografski prikaz potencialov za uporabo obnovljivih virov energije in podatke o prejemnikih subvencij za projekte za povečanje učinkovitosti rabe energije in za uporabo obnovljivih virov energije, ki vključujejo ime oziroma firmo prejemnika, naslov prejemnika ter vrsto in velikost financiranega projekta.

(5) Sredstva za izvajanje programov iz tega člena, ki jih izvaja center za podpore, se zagotovijo iz sredstev za izvajanje programa za povečanje energetske učinkovitosti Eko sklada iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na določbe tega člena, lahko informacije o ukrepih za povečanje energetske učinkovitosti in uporabe obnovljivih virov energije porabnikom energije nudijo vsi udeleženci na trgu energetskih storitev, vključno z dobavitelji energije in izvajalci energetskih storitev.

62. člen **(energetsko svetovanje)**

(1) Energetsko svetovanje za učinkovito rabo energije se organizira z mrežo svetovalnih pisarn.

(2) Eko sklad organizira in vodi svetovanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Eko sklad organizira mrežo svetovalnih pisarn v sodelovanju z zainteresiranimi lokalnimi skupnostmi.

(4) Program dejavnosti izobraževanja, informiranja in svetovanja poleg podajanja nasvetov lahko vsebuje pripravo in uporabo promocijskih, informacijskih gradiv ter drugih navodil, pripomočkov in orodij za ta namen.

(5) Energetsko svetovanje se sofinancira iz sredstev za izvajanje programa za povečanje energetske učinkovitosti Eko sklada in iz sredstev lokalnih skupnosti.

63. člen **(izvajalci energetskega svetovanja)**

(1) Dejavnost informiranja in svetovanja iz prejšnjega člena opravljajo neodvisni strokovnjaki posamezniki, ki

- so opravili usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic pri organizaciji iz 48. člena tega zakona in
- imajo veljavno licenco neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic iz 44. člena tega zakona.

(2) V okviru izvajanja energetskega svetovanja iz prejšnjega člena se organizira tudi redno dodatno strokovno usposabljanje za izvajalce energetskega svetovanja.

IX. poglavje: INŠPEKCIJSKI NADZOR

64. člen (inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpektorat, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: energetska inšpekcija), izvaja nadzor nad določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, razen tistih določb, za katere je v tem zakonu izrecno določeno, da nadzor izvaja agencija oziroma pristojni inšpekciji iz drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(2) Inšpektorat, pristojen za nadzor trga, izvaja nadzor nad okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo iz 51. člena tega zakona ter energijskim označevanjem in oglaševanjem iz 52. člena tega zakona ter nad izvajanjem 3. do 6. člena, drugega in četrtega odstavka 9. člena, trinajstega odstavka 11. člena ter tretjega odstavka 20. člena Uredbe 2017/1369/EU in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi Uredbe 2017/1369/EU, na trgu.

(3) Inšpektorat, pristojen za graditev, izvaja inšpekcijski nadzor nad energetskimi izkaznicami, razen nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti glede oglaševanja energetskih izkaznic iz devetega odstavka 35. člena tega zakona, ki je v pristojnosti tržnega inšpektorata.

(4) Za izvajanje inšpekcijskega nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, kolikor posamezna vprašanja s tem zakonom niso urejena drugače.

65. člen (pogoji za energetskega inšpektorja)

(1) Inšpekcijski nadzor v okviru pristojnosti inšpektorata za energetske inšpekcije neposredno opravlja energetski inšpektor.

(2) Za energetskega inšpektorja je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje kot jih za opravljanje nalog energetskega inšpektorja določa zakon, ki ureja oskrbo z električno energijo.

66. člen (pooblastila inšpektorjev pri nadzoru nad proizvodi, povezanimi z energijo)

(1) Pri nadzoru izpolnjevanja zahtev okoljsko primerne zasnove in energijskega označevanja proizvodov, povezanih z energijo (v nadaljnjem besedilu: proizvod), imata

energetski inšpektor in inšpektor, pristojen za trg, poleg pooblastil po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakonu, ki ureja tržno inšpekcijo, še naslednja pooblastila:

- izvesti ustrezne preglede in preskuse proizvodov glede skladnosti;
- v primeru dvoma o točnosti podatkov od dobavitelja ali distributerja zahtevati, da se zagotovijo dokazila o točnosti podatkov, ki jih vsebujejo nalepke in informacijski listi proizvodov;
- odrediti odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti;
- zahtevati potrebne informacije in vpogled v izdane listine o skladnosti ter tehnično dokumentacijo;
- brezplačno odvzemati vzorce proizvodov;
- prepovedati uporabo listin o skladnosti za neskladne proizvode;
- zahtevati, da so proizvodi pravilno označeni;
- odrediti odstranitev nedovoljenih oznak in prepovedati nedovoljeno rabo nalepke;
- do predložitve dokazil o skladnosti proizvoda ali izpolnjevanja zahtev iz prvega odstavka 51. člena ali prvega odstavka 52. člena tega zakona prepovedati dajanje proizvoda na trg, omejiti njegovo dostopnost na trgu ali prepovedati njegovo uporabo;
- prepovedati prikazovanje neskladnega proizvoda, dokler se ne označi z vidno navedbo, da proizvod ne bo dan v promet ali uporabo, dokler se ne zagotovi njegova skladnost;
- odrediti odpravo ugotovljenih neskladnosti v primernem časovnem obdobju, če se neskladnost nadaljuje, pa prepovedati dajanje proizvoda na trg, omejiti dostopnost proizvoda na trgu ali prepovedati uporabo proizvoda;
- zahtevati, da se proizvodi opremijo s predpisanimi nalepkami in podatki, odrediti odstranitev nedovoljenih nalepk, znakov, simbolov ali napisov;
- v času, ki je potreben za izvedbo pregledov in preskusov, začasno prepovedati dobavo, ponudbo dobave ali razstavljanje proizvodov, če obstaja utemeljen sum, da so ti proizvodi neskladni s predpisi;
- zahtevati, da se nalepka, tudi prevrednotena, vidno prikaže, tudi pri spletni prodaji na daljavo;
- zahtevati podatke v skladu s šestim odstavkom 12. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- v primeru neskladnosti zahtevati povračilo stroškov za pregled dokumentacije in fizične preskuse proizvodov;
- zahtevati elektronsko različico tehnične dokumentacije;
- zahtevati od dobavitelja podatke, ali je od končnega uporabnika pridobil izrecno soglasje za vse spremembe, ki jih je na proizvodu, povezanem z energijo, izvedel s posodobitvami.

(2) Pri nadzoru izpolnjevanja zahtev okoljsko primerne zasnove iz 51. člena tega zakona in energijskega označevanja proizvodov iz 52. člena tega zakona ima inšpektor, pristojen za trg, poleg pooblastil po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakonu, ki ureja tržno inšpekcijo, še pooblastilo za izrek prepovedi zavajajočega oglaševanja.

(3) Če pristojni inšpekcijski organ ne razpolaga s potrebnim strokovnim znanjem ali opremo za odvzem in pregled ali preskus vzorca, za izvedbo teh dejanj določi strokovnjaka ali organizacijo, ki ima potrebno strokovno znanje. Šteje se, da ima akreditirana organizacija potrebno strokovno znanje.

(4) Kadar pristojni inšpekcijski organ sprejme odločitev o prepovedi ali omejitvi trgovanja ali uporabe proizvoda, ali odloči, da se proizvod umakne s trga, se priglasijo zaščitna klavzula skladno s predpisom, ki določa način mednarodne izmenjave informacij o ukrepih in dejanjih, ki omejujejo trgovanje s proizvodi. V obvestilu se navedejo razlogi za odločitev, in sicer:

- neizpolnjevanje zahtev izvedbenega predpisa;
- nepravilna uporaba harmoniziranih standardov;
- pomanjkljivosti v harmoniziranih standardih.

Te odločitve morajo biti dostopne javnosti.

(5) Ob prijavi fizične ali pravne osebe, v kateri je izkazana verjetnost, da je proizvod na trgu ali v uporabi neskladen, je inšpektor dolžan ukrepati skladno z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor.

67. člen

(posebnosti nadzora nad energetske izkaznicami ter poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih naprav)

(1) Pristojni inšpektorat iz 64. člena tega zakona, je dolžan inšpekcijski nadzor nad energetske izkaznicami ter poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih naprav izvesti najkasneje v roku petih mesecev od prejema zahteve.

(2) Inšpektorat, pristojen za graditev, v primeru ugotovljenih nepravilnosti osebi, ki je izdala energetske izkaznico, odredi odpravo nepravilnosti ali izdajo nove energetske izkaznice.

(3) Kopijo zapisnika in odločbe pristojni inšpektorat iz 64. člena tega zakona posreduje ministrstvu, ki lahko začne postopek iz 49. člena tega zakona.

(4) Pristojni inšpektorat iz 64. člena tega zakona ministrstvu dvakrat letno poroča o izvajanju inšpekcijskega nadzora in predlaga ustrezne ukrepe za izboljšanje stanja.

68. člen

(dolžnost zavezancev)

Pravne ali fizične osebe ali posameznik morajo energetske inšpektorju omogočiti oziroma zagotoviti nemoteno izvrševanje inšpekcijskega nadzorstva, mu omogočiti vstop v objekt ter dostop do energetske naprav, omrežij, postrojev in napeljav ter mu dati na razpolago vse zahtevane podatke, tehnično dokumentacijo in druge listine in poročila.

X. poglavje: KAZENSKE DOLOČBE

69. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- ne zbira sredstev in jih ne nakazuje Eko skladu skladno s 60. členom tega zakona;
- ne dosega prihrankov energije pri končnih odjemalcih skladno s 11. členom tega zakona.

(2) Z globo od 15.000 do 150.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

- ne poroča agenciji skladno s 14. členom tega zakona;

- izdeluje energetske preglede, ki niso skladni z metodologijo iz drugega odstavka 17. člena tega zakona;
- ne izvede energetskega pregleda skladno s tretjim odstavkom 17. člena tega zakona;
- ne meri in obračunava energije skladno s 18. členom tega zakona;
- ne obvešča končnih odjemalcev skladno s 24., 25. ali 26. členom tega zakona;

(5) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(6) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz četrtega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(7) Z globo od 400 do 2.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz druge alineje četrtega odstavka tega člena.

- (8) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
- kot investitor ne zagotovi, da se nove stavbe z najmanj štirimi posameznimi deli, ki imajo centralni vir ogrevanja za sanitarno vodo ali se oskrbujejo iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja opremijo z individualnimi števci za merjenje porabe toplote, hlajenja ali sanitarne tople (prvi odstavek 22. člena);
 - kot investitor v roku iz prvega odstavka 31. člena tega zakona ne naroči izdelave strokovne ocene o učinkovitosti spremembe tehničnega stavbnega sistema (31. člen);
 - kot lastnik stavbe ali njenega posameznega dela, v katerega je vgrajen klimatski sistem, ne zagotovi rednega pregleda klimatskega sistema (38. člen);
 - kot lastnik stavbe ali njenega posameznega dela, v katerega je vgrajen ogrevalni sistem, ne zagotovi rednega pregleda ogrevalnega sistema (39. člen).

(9) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(10) Z globo od 100 do 500 eurov se prekršek iz osmega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika.

(11) Z globo v višini 300 eurov se kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz osmega odstavka tega člena.

(12) Z globo v višini 1.000 eurov se za prekršek kaznuje izdajatelj energetske izkaznice, ki ravna v nasprotju z obveznostmi iz 43. člena tega zakona.

(13) Z globo v višini 300 eurov se za prekršek kaznuje lastnik stavbe ali posameznega dela stavbe, če pri njeni prodaji ali oddaji v najem kupcu oziroma najemniku najpozneje pred sklenitvijo pogodbe ne predloži originala ali kopije veljavne energetske izkaznice stavbe ali njenega posameznega dela skladno s 35. členom tega zakona.

(14) Z globo v višini 1.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec stavbe ali posameznega dela stavbe, če ne zagotovi namestitve veljavne energetske izkaznice na vidno mesto skladno s 38. členom tega zakona.

-

(15) Z globo v višini 250 eurov se za prekršek kaznuje lastnik stavbe ali posameznega dela stavbe, če pri prodajanju in oddajanju stavbe ali posameznega dela

stavbe v najem ne zagotovi, da se pri oglaševanju navedejo energijski kazalniki energetske učinkovitosti stavbe ali posameznega dela stavbe iz energetske izkaznice skladno z devetim odstavkom 35. členom tega zakona.

(16) Z globo 200 eurov se kaznuje lastnik stavbe ali posameznega dela stavbe, ki ne zagotovi merjenja porabe toplote posamezne stavbe z namestitvijo števca na toplotni izmenjevalnik ali na mesto oddaje v skladu z drugim odstavkom 21. člena tega zakona.

(17) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek dobavitelj toplote iz omrežja ali upravljavec skupne kotlovnice, če:

- stroškov za porabo toplote posamezne stavbe ne obračunava na podlagi meritev porabe toplote posameznih stavb (tretji odstavek 21. člena tega zakona);
- v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli ne obračunava stroškov toplote po dejanski porabi za vsak njen posamezni del skladno s predpisom iz šestega odstavka 22. člena tega zakona.

(18) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec delitve stroškov za toploto v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, ki ravna v nasprotju s predpisom iz šestega odstavka 22. člena tega zakona.

(19) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec obračuna stroškov za toploto v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, ki ravna v nasprotju s predpisom iz šestega odstavka 22. člena tega zakona.

(20) Z globo 100 do 500 eurov se za prekršek iz šestnajstega do devetnajstega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(21) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek lastnik posameznega dela stavbe, če:

- ne vgradi merilnih naprav v skladu s prvim, drugim ali tretjim odstavkom 22. člena tega zakona;

- ne zagotovi, da so števci in delilniki stroškov iz 22. člena tega zakona naprave z daljinskim odčitavanjem (23. člen tega zakona).

70. člen

(prekrški s področja energijskih nalepk in okoljsko primerne zasnove proizvodov)

(1) Z globo od 5.000 do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, z globo od 3.000 do 10.000 eurov pa se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj dal na trg oziroma začel uporabljati proizvod, povezan z energijo, in:

- proizvod ni skladen s predpisanimi tehničnimi zahtevami za okoljsko primerno zasnovu proizvodov (prva alineja prvega odstavka 51. člena tega zakona);
- ne naredi ocene skladnosti proizvoda (druga alineja prvega odstavka 51. člena tega zakona);
- ne izda izjave Evropske unije o skladnosti (tretja alineja prvega odstavka 51. člena tega zakona);
- ne izdelava oziroma ne hrani tehnične dokumentacije na predpisan način (četrta alineja prvega odstavka in drugi odstavek 51. člena tega zakona);

- ne zagotovi informacij za končne uporabnike v slovenskem jeziku (šesta alineja prvega odstavka 51. člena tega zakona);
- ne zagotovi tehnične dokumentacije nadzornemu organu (četrti odstavek 51. člena tega zakona);
- označi proizvod z znakom, ki uporabnike zavaja glede skladnosti (peti odstavek 51. člena tega zakona).

(2) Z globo od 500 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj ne označi proizvoda z znakom skladnosti CE (peta alineja prvega odstavka 51. člena tega zakona).

(3) Z globo od 250 do 500 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj stori prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, z globo od 1.000 do 3.000 eurov pa se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot distributer ali uporabnik proizvoda:

- ne zagotovi informacij za končne uporabnike v slovenskem jeziku (šesta alineja prvega odstavka 51. člena tega zakona);
- ne zagotovi tehnične dokumentacije nadzornemu organu (četrti odstavek 51. člena tega zakona).

(5) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot distributer ali uporabnik stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma z globo od 2.000 do 5.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj dal na trg oziroma začel uporabljati proizvod in:

- ne zagotovi izvedbe merilnih postopkov (prva alineja prvega odstavka 52. člena tega zakona);
- ne opremi proizvodov z nalepko in informacijskim listom proizvoda (druga alineja prvega odstavka 52. člena tega zakona);
- ne zagotovi pravilne oblike in vsebine nalepke ter informacijskega lista proizvoda (tretji odstavek 52. člena tega zakona);
- ne izdela ali ne hrani tehnične dokumentacije, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov na nalepki in informacijskem listu proizvoda v skladu s tretjo alinejo prvega odstavka 52. člena tega zakona, tretjim odstavkom 3. člena in šestim odstavkom 4. člena Uredbe 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU;
- ne zagotovi elektronske različice tehnične dokumentacije za proizvode dane na trg ali v uporabo v skladu s tretjim odstavkom 20. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- ne vnese proizvoda v zbirko podatkov o izdelkih in v predpisanem roku ne zagotovi elektronske različice tehnične dokumentacije v skladu s 4. členom Uredbe 2017/1369/EU.

(7) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj oziroma distributer:

- trgovcem brezplačno ne zagotovi potrebne nalepke, tudi prevrednotene nalepke, in informacijskega lista proizvoda v skladu s prvim in drugim odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- ne pridobi soglasja končnega uporabnika proizvoda za izvedbo posodobitev proizvoda v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- na poziv nadzornega organa ne priskrbi potrebne tehnične dokumentacije, iz katere je razvidna pravilnost podatkov na nalepki in informacijskem listu proizvoda, v skladu s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU.

(8) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj oziroma distributer stori prekršek iz šestega ali sedmega odstavka tega člena.

(9) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma z globo od 800 do 1.500 eurov samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj, distributer ali trgovec:

- ne zagotovi pravilne nalepke, pravilne vsebine nalepke in pravilnega informacijskega lista proizvoda, v slovenskem jeziku (tretji odstavek 52. člena tega zakona);
- vidno ne prikaže nalepke, tudi pri spletni prodaji na daljavo, v skladu s točko a) prvega odstavka 5. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- končnim uporabnikom ne izroči informacijskega lista proizvoda tudi v fizični obliki na prodajnih mestih v skladu s točko b) prvega odstavka 5. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- v vizualnih oglasih ali tehničnem promocijskem gradivu za določen model ne navede razreda energijske učinkovitosti izdelka in razpona razredov energijske učinkovitosti na nalepki v skladu z ustreznim delegiranim aktom v skladu s točko a) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- ne sodeluje z organi za nadzor trga in na lastno pobudo ali na zahtevo organov za nadzor trga nemudoma ne ukrepa za odpravo primerov neskladnosti z zahtevami iz Uredbe 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktov, ki so v njihovi pristojnosti v skladu s točko b) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- za proizvode, zajete v delegiranih aktih, daje na voljo ali prikazuje druge nalepke, znake, simbole ali napise, ki niso v skladu z zahtevami iz Uredbe 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktov v skladu s točko c) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- za proizvode, ki niso zajeti v delegiranih aktih ali ki niso povezani z energijo, zagotovi ali prikazuje nalepke, ki posnemajo nalepko, določeno Uredbi 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktih v skladu s točkama d) in e) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- ne izvede pravilnega postopka za uvedbo in prevrednotenje nalepk v skladu z 11. členom Uredbe 2017/1369/EU;
- ne izvede vseh ustreznih popravilnih ali omejevalnih ukrepov v skladu z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 2017/1369/EU glede vseh zadevnih izdelkov, katerih dostopnost je omogočil na trgu po vsej Evropski Uniji v skladu s četrtem odstavkom 9. člena Uredbe 2017/1369/EU.

(10) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj, distributer ali trgovec stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

71. člen

(prekrški s področja inšpekcijskega nadzora)

(1) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če prepreči energetske inšpektorju opraviti naloge inšpekcijskega nadzora ali mu jih ne omogoči opraviti ali mu ne da potrebnih podatkov (68. člen tega zakona).

(2) Z globo od 15.000 do 150.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 400 do 2.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

72. člen

(globo, izrečena v hitrem postopku)

Za prekrške iz tega zakona, kjer je globa določena v razponu, se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XI. poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

73. člen

(dolgoročna strategija prenove stavb)

(1) Dolgoročna strategija za spodbujanje naložbe prenove stavb, ki je bila sprejeta na podlagi 348. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo), ostane v veljavi in se šteje za dolgoročno strategijo prenove stavb iz 10. člena tega zakona.

(2) Dolgoročna strategija prenove stavb iz prejšnjega odstavka se uskladi s tem zakonom ob prvi naslednji posodobitvi strategije, ki jo sprejme vlada po uveljavitvi tega zakona.

74. člen

(uvajanje novih naprednih merilnih sistemov za merjenje porabe električne energije)

(1) Agencija v roku 12 mesecev od uveljavitve tega zakona izdela ekonomsko oceno uvajanja naprednih merilnih sistemov, ki so skladni z zahtevami iz tretjega odstavka 19. člena tega zakona.

(2) Vlada v predpisu iz osmega odstavka 19. člena tega zakona določi dinamiko nadomeščanja starejših naprednih števcov, pri čemer upošteva ekonomsko oceno iz prejšnjega odstavka.

(3) Napredni merilni sistemi, ki ne izpolnjujejo zahtev iz tretjega odstavka 19. člena tega zakona, se po 5. juliju 2031 ne smejo več uporabljati.

(4) Distribucijski operater vzpostavi sistem za enotni dostop do podatkov iz šestega odstavka 19. člena tega zakona do 31. 12. 2023. Do vzpostavitve enotne vstopne točke iz morajo biti podatki na daljavo dostopni na drug ustrezen način.

75. člen
(ekonomska ocena uvajanja naprednih merilnih sistemov
na področju zemeljskega plina)

Ekonomska ocena uvajanja naprednih merilnih sistemov, ki jo je agencija izdelala na podlagi 174. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo), se šteje za ekonomsko oceno iz 20. člena tega zakona.

76. člen
(uporaba zahteve za namestitve individualnih števcov toplote v posameznih
delih novih večstanovanjskih stavb)

Prvi odstavek 22. člena tega zakona se uporablja za stavbe, za katere je bila zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja vložena po uveljavitvi tega zakona.

77. člen
(uporaba zahteve v zvezi z daljinskim odčitavanjem)

(1) Zahteva iz 23. člena tega zakona se uporablja za števce in delilnike stroškov ogrevanja, ki so nameščeni po 25. oktobru 2020.

(2) Števce in delilnike stroškov ogrevanja, ki jih ni mogoče daljinsko odčitati, a so že bili nameščeni do 25. oktobra 2020, lastniki stavb in njihovih posameznih delov do 1. januarja 2027 opremijo s funkcijo daljinskega odčitavanja ali pa jih do takrat zamenjajo z napravami z daljinskim odčitavanjem, razen kadar to ne bi bilo stroškovno učinkovito.

78. člen
(obveščanje končnih porabnikov o porabi toplote v prehodnem obdobju)

(1) Četrty odstavek 26. člena tega zakona se uporablja od 1. januarja 2022.

(2) Kadar so nameščeni števci ali delilniki stroškov ogrevanja z daljinskim odčitavanjem, se informacije porabi na podlagi dejanske porabe ali odčitanih podatkov z delilnikov stroškov ogrevanja od 25. oktobra 2020 do 1. januarja 2022 končnim porabnikom izvaja vsaj vsako četrletje, in sicer na zahtevo ali kadar so končni odjemalci izbrali možnost elektronskega prejemanja obračuna, sicer pa dvakrat na leto.

79. člen
(uporaba določb glede zahtev za skoraj nič energijske stavbe)

(1) Prvi odstavek 29. člena tega zakona se začne uporabljati za nove stavbe, za katere bodo zahteve za izdajo gradbenega dovoljenja vložene po 31. decembru 2020.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se prvi odstavek 29. člena tega zakona za nove stavbe, ki so v lasti Republike Slovenije ali samoupravnih lokalnih skupnosti in jih uporabljajo osebe javnega sektorja, uporablja že od uveljavitve tega zakona dalje.

80. člen
(akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe)

Akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe, ki je bil sprejet na podlagi 331. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo), ostane v veljavi kot akcijski načrt iz 30. člena tega zakona.

81. člen
(izdelava študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo z energijo v prehodnem obdobju)

Ne glede na 31. člen tega zakona se za projekte, za katere je bila zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja vložena pred uveljavitvijo tega zakona, za obveznost in način izdelave študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo z energijo uporabljajo dosednji predpisi.

82. člen
(pridobljene pravice izvajalcev usposabljanja, neodvisnih strokovnjakov in izdajateljev energetskega izkaznika)

Odločbe o izbiri za izvajalca usposabljanja ter odločbe o usposobljenosti za izdelavo in izdajo energetskega izkaznika ter preglede klimatskih in ogrevalnih sistemov, ki so bile izdane izvajalcem usposabljanja, neodvisnim strokovnjakom in izdajateljem na podlagi Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo), se štejejo za skladne s tem zakonom.

83. člen
(prehodno obdobje za izvajalce energetskega svetovanja)

Izvajalci energetskega svetovanja, ki na dan uveljavitve tega zakona izvajajo svetovanje in so opravili usposabljanje za neodvisne strokovnjake v skladu s 345. členom Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo) do 1. januarja 2016 morajo pridobiti licenco neodvisnega strokovnjaka iz 44. člena tega zakona do 1. januarja 2024.

84. člen
(obvezna uporaba obnovljivih virov energije, soproizvodnje in odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja)

Distributerji toplote iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja morajo obveznost iz prvega odstavka 54. člena tega zakona izpolniti do 31. decembra 2025.

85. člen
(prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v teku)

Prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

86. člen

(rok za izdajo izvršilnih predpisov)

- (1) Vlada v roku enega leta od uveljavitve tega zakona izda podzakonski predpis iz
- devetega odstavka 19. člena,
 - četrtega odstavka 11. člena,
 - četrtega odstavka 16. člena.

(2) Minister v roku enega leta od uveljavitve tega zakona izda podzakonske predpise iz:

- četrtega odstavka 9. člena;
- 13. člena;
- sedmega odstavka 32. člena,
- četrtega odstavka 33. člena,
- desetega odstavka 40. člena,
- tretjega odstavka 401 člena,
- četrtega odstavka 55. člena in drugega odstavka 59. člena tega zakona.

87. člen

(prenehanje veljavnosti in uporabe izvršilnih predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- Pravilnik o finančnih spodbudah za energetske učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 52/16 in 59/16 – popr.)
- Uredba o zagotavljanju prihrankov energije (Uradni list RS, št. 96/14),
- Pravilnik o metodah za določanje prihrankov energije (Uradni list RS, št. 67/15 in 14/17),
- Uredba o upravljanju z energijo v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 52/16),
- Uredba o ukrepih in postopkih za uvedbo in povezljivost naprednih merilnih sistemov električne energije (Uradni list RS, št. 79/15),
- Pravilnik o izdelavi analize stroškov in koristi za uporabo soproizvodnje toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje (Uradni list RS, št. 6/19).

(2) Predpisi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do uveljavitve predpisov, izdanih na podlagi tega zakona.

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati Pravilnik o metodologiji izdelave in vsebini študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo stavb z energijo (Uradni list RS, št. 35/08), razen v postopkih iz 80. člena tega zakona, kjer se uporablja do dokončanja teh postopkov.

88. člen

(podaljšanje veljavnosti izvršilnih predpisov)

(1) Pravilnik o metodologiji za izdelavo in vsebini energetskega pregleda (Uradni list RS, št. 41/16), izdan na podlagi drugega odstavka 354. člena Energetskega zakona, še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 17. člena tega zakona.

(2) Uredba o tehničnih zahtevah za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo (Uradni list RS, št. 76/14) izdana na podlagi sedmega odstavka 327. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 50. člena tega zakona.

(3) Pravilnik o načinu delitve in obračunu stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli (Uradni list RS, št. 82/15 in 61/16), izdan na podlagi tretjega odstavka 357. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi šestega odstavka 22. člena tega zakona.

(4) Pravilnik o usposabljanju, licencah in registru licenc neodvisnih strokovnjakov za redne preglede klimatskih sistemov (Uradni list RS, št. 18/16), izdan na podlagi sedmega odstavka 341. člena ter za izvajanje drugega in petega odstavka 341. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi osmega odstavka 43. člena tega zakona.

(5) Pravilnik o usposabljanju, licencah in registru licenc neodvisnih strokovnjakov za izdelavo energetskih izkaznic (Uradni list RS, št. 30/18), izdan na podlagi sedmega odstavka 341. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi osmega odstavka 43. člena tega zakona.

(6) Pravilnik o metodologiji izdelave in izdaji energetskih izkaznic stavb (Uradni list RS, št. 92/14 in 47/19), izdan na podlagi osmega odstavka 333. člena, četrtega odstavka 336. člena, šestega odstavka 347. člena in za izvrševanje četrtega odstavka 333. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 35. člena tega zakona.

89. člen **(podaljšanje uporabe izvršilnih predpisov)**

Do začetka uporabe predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, se še naprej uporabljajo naslednji predpisi:

- Pravilnik o rednih pregledih klimatskih sistemov (Uradni list RS, št. 26/08),
- Pravilnik o spodbujanju učinkovite rabe energije in rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 89/08, 25/09 in 58/12).

90. člen **(razveljavitev zakonov)**

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati v Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo):

- v prvem odstavku 1. člena besedilo »za povečanje energetske učinkovitosti in varčevanja z energijo«,

- peta, šesta in sedma alineja prvega odstavka 2. člena,

- sedma alineja drugega odstavka 2. člena,

- 11. 12., 29., 30., 31., 37. in 38. točka 4. člena,

- 49. člen,

- 174. člen,

IN« - v naslovu petega dela zakona se črta besedilo »ENERGETSKA UČINKOVITOST

- v 312. členu besedilo »energetske učinkovitosti in«,

- 3., 4., 7., 8., 9., 10., 13., 14., 15., 16., 19.a., 20., 21., 21.a, 22., 26., 28., 30., 31., 32., 33., 35., 36., 39., 42., 43., 45., 46., 47., 48., 50. do 55. točka iz prvega odstavka 313. člena;

- v 41. točki 313. člena se črta besedilo »energetsko učinkovitost ali«,

UČINKOVITOST IN« - v naslovu II. poglavja petega dela zakona se črta besedilo »ENERGETSKA

- v naslovu in v tretjem odstavku 314. člena besedilo „energetske učinkovitosti in“

- v prvem odstavku 314. člena besedilo »ukrepov energetske učinkovitosti in«,

- drugi odstavek 314. člena,

- v naslovu 315. člena se črta besedilo »učinkovite rabe in«,

- v prvem odstavku 315. člena besedilo »ukrepov učinkovite rabe energije in«,

- 316., 317., 318., 319,

- v 320. členu besedilo »energijske učinkovitosti in«,

- 321., 322., 324.,

- v III. poglavju petega dela zakona se črtata 1. oddelek: »Zahteve za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo« in 2. oddelek: »Energijsko označevanje proizvodov«;

- 327., 328., 329., 330., 332., 333., 334., 335., 336., 337., 338., 339., 340., 341., 342., 343., 344., 345., 346., 347., 348., 349., 350., 351., 352., 353., 354., 355., 356., 357., 358.,

- v V. poglavju petega dela zakona se črta 1. oddelek: Soproizvodnja toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje,

- 360., 361., 362., 363. in 364. člen,

- v prvem odstavku 451. člena besedilo »oziroma pristojni inšpekciji iz drugega in tretjega odstavka tega člena«,

- drugi in tretji odstavek 451. člena,

- 460. in 461. člen,

- v prvi alineji prvega odstavka 493. člena besedilo »317. in«

- druga alineja prvega odstavka 493. člena,

-

- prva do peta alineja četrtega odstavka 493. člena,
- v sedmem odstavku 493. člena besedilo „druge ali“,
- osmi do enaindvajseti odstavek 493. člena,
- 494. člen.

91. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Obrazložitev členov k predlogu Zakona o učinkoviti rabi energije

K 1. členu (vsebina zakona)

Ta člen določa vsebino zakona, in sicer se z zakonom urejajo ukrepi za spodbujanje energetske učinkovitosti, ukrepi za povečanje učinkovite rabe energije in ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb, ki so namenjeni doseganju zanesljive oskrbe z energijo in rabe obnovljivih virov energije. Poleg tega zakon določa tudi pristojnosti organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu ter izvajanje politike države na področju energetske učinkovitosti.

K 2. členu (prenos in izvrševanje predpisov Evropske unije)

V členu so sklici na evropske predpise, ki se z zakonom prenašajo v slovenski pravni red, in sicer:

Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo,

Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb,

Direktiva 2012/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/EU in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES,

Direktiva (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti;

Direktiva (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spremembi Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti;

Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L št. 328 z dne 21. decembra 2018, str. 82) v delu, ki ureja informiranje akterjev (kot so odjemalci, gradbeniki, inštalaterji, arhitekti, dobavitelji) o ukrepih podpore za energijo iz obnovljivih virov in o drugih informacijah iz 18. člena navedene direktive;

Direktiva (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L 158 z dne 14.6.2019, str. 125; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/944/EU) v delu, ki se nanaša na uvajanje naprednih merilnih sistemov;

Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L št. 211 z dne 14.8.2009, str. 94) v delu, ki se nanaša na uvajanje naprednih merilnih sistemov.

Zakon pa določa tudi pristojni organ za izvajanje in sankcije za kršitev Uredbe (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU in pristojne organe za nadzor.

Nekatere direktive so bile prenesene že s prejšnjimi novelami Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: EZ-1) in so znova navedene, ker ta zakon razveljavlja to materijo v obstoječem zakonu.

K 3. členu (namen in cilji zakona)

V členu so navedeni namen in cilji zakona na področju energetske učinkovitosti in učinkovite rabe energije.

K 4. členu (načela)

Ta člen določa, da je pri izvajanju tega zakona potrebno upoštevati tudi splošna načela energetske politike, ki jih določa zakon, ki ureja temeljna načela energetske politike (trenutno obstoječi EZ-1). Kot splošna vrednostna usmeritev bodo ta načela pomembna zlasti pri sprejemanju posameznih ukrepov na podlagi tega zakona.

K 5. členu (pomen izrazov)

Člen opredeljuje pojme, ki se uporabljajo v celotnem besedilu zakona. V členu so pojasnjeni posamezni izrazi, ki deloma prenašajo tudi evropsko zakonodajo. Del evropske zakonodaje s področja energetske učinkovitosti stavb prenašajo gradbeni predpisi o učinkoviti rabi energije v stavbah, zato se pojmi v tem zakonu, ki sodijo na področje graditve objektov, uporabljajo v pomenu kot ga določajo gradbeni predpisi. V členu je določeno tudi, da se uporabljajo določeni izrazi kot so določeni v zakonu, ki ureja oskrbo z električno energijo in v zakonu, ki ureja oskrbo z zemeljskim plinom (trenutno v obstoječem EZ-1).

K 6. členu (pristojnost države in lokalnih skupnosti)

V tem členu se določa tudi pristojnost države in lokalnih skupnosti, ki daje podlago za sprejemanje spodbujevalnih ukrepov za povečanje energijske učinkovitosti. Načelo izhaja iz 176.a člena Lizbonske pogodbe, ki določa, da je spodbujanje energetske učinkovitosti in varčevanja z energijo eden izmed ciljev energetske politike Unije. Ker so v praksi, tudi na energetske področju, uveljavljene tudi spodbude za spodbujanje drugih tehnologij, je nadalje določeno, da morajo biti okolju prijaznejše naprave, tehnologije, oprema, proizvodi in storitve pri določanju spodbud obravnavani bolj ugodno od okolju manj prijaznih. Država in lokalne skupnosti pa tudi spodbujajo ozaveščanje, informiranje in izobraževanje o energetski učinkovitosti.

K 7. členu (spodbujanje energetske učinkovitosti)

Člen določa, na kakšen način država izvaja spodbujanje ukrepov energetske učinkovitosti na področju. Izrecno je določeno, kakšna je naloga Eko sklada v okviru spodbujanja energetske učinkovitosti. Podrobneje pa so ukrepi za spodbujanje povečanja energetske učinkovitosti določeni v akcijskih načrtih, strategijah in programih. Gre za dokumente, ki obravnavajo in se nanašajo na področje energetske učinkovitosti v Sloveniji.

K 8. členu (namen spodbujanja učinkovite rabe energije)

Člen določa osnovni namen spodbujanja ukrepov učinkovite rabe energije. Osnovni namen je izboljšanje parametrov oziroma kazalcev oskrbe in rabe z energijo v državi. Ti kazalci so raba oziroma zmanjšanje rabe energije, povečanja količine in deleža obnovljivih virov energije, povečanja zanesljivosti oskrbe z energijo, zmanjšanja uvozne odvisnosti pri oskrbi z energijo in drugih energetskih razlogov, ki so določeni v strateških dokumentih in akcijskih načrtih. Člen določa tudi, da je višina spodbud oblikovana stroškovno učinkovito ter da so merila in pogoji za dodelitev določeni v podzakonskem aktu. Pri določitvi načinov spodbujanja in višine spodbud pa se lahko upoštevajo še drugi vidiki, kot so socialni, varovanje okolja, zmanjševanje emisij, ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanje narave, uporaba naravnih materialov, spodbujanje zaposlovanja, spodbujanje tehnologij, spodbujanje regionalnega razvoja. Izrecno je določeno, da je lahko spodbuda za demonstracijske projekte višja.

K 9. členu (upravičenci in vrste finančnih spodbud)

S tem členom se določa nabor vseh možnih upravičencev do finančnih spodbud za energetska učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije. V prvem odstavku tega člena je tudi pravna podlaga za sprejem podzakonskega akta, s katero se ministru nalaga, da podrobneje uredi vrste spodbud, prejemnike spodbud in pogoje ter merila dodeljevanja spodbud.

Člen nadalje določa, da je potrebno na spletni strani objaviti vse prejemnike finančnih spodbud, njihov naslov ter vrsto in velikost financiranega projekta.

V tretjem odstavku tega člena je zahteva, da morajo biti finančne spodbude za energetska učinkovitost pri prenovi stavb povezane s predvidenimi ali doseženimi prihranki energije v okviru posameznih ukrepov energetske učinkovitosti. Organ, ki dodeljuje spodbude, lahko izbira med različnimi merili za ugotavljanje predvidenih prihrankov in določi tisto, ki se mu zdi najbolj primerno za določeno spodbudo. V skladu s šestim odstavkom 10. člena Direktive 2010/31/EU se merila lahko nanašajo na (1) energetska učinkovitost opreme ali materiala za prenavo, (2) na standardne vrednosti za izračun prihrankov energije v stavbah, (3) na izboljšanje, ki ga prinese takšna prenova in se ugotavlja s primerjavo energetskih izkaznic, izdanih pred prenavo in po njej, (4) rezultate energetskega pregleda in na (5) rezultate druge ustrezne, pregledne in sorazmerne metode, ki pokaže izboljšanje energetske učinkovitosti.

S tem členom se določa tudi pravna podlaga za podzakonsko določitev tehničnih specifikacij, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, da bi bili deležni podpor iz programov podpor.

K 10. členu (dolgoročna strategija prenove stavb)

S tem členom se Vladi RS nalaga, da sprejme dolgoročno strategijo prenove stavb za spodbujanje stroškovno učinkovite prenove fonda obstoječih javnih ter zasebnih stanovanjskih in poslovnih stavb v visoko energetska učinkovit in razogljičen stavbni fond do leta 2050. Predlog strategije pripravi ministrstvo, pristojno za energijo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

Stavbe predstavljajo 40 % končne porabe energije v Uniji, zato obstoječe stavbe predstavljajo velik potencial za doseganje prihrankov energije. Dolgoročna strategija je namenjena opredelitvi ukrepov, da bi se ta potencial čim bolje izkoristil. V ta namen mora strategija obravnavati stroškovno učinkovite in temeljite pristope prenove, ki bistveno zmanjša tako dobavljeno kot končno porabo energije stavbe v primerjavi z ravni pred prenavo. Strategija mora obravnavati tudi ukrepe za spodbujanje stroškovno učinkovite temeljite prenove stavb, ukrepe za usmerjanje naložbenih odločitev posameznikov, gradbene industrije in finančnih institucij. Stavbe v javni lasti predstavljajo znaten delež stavbnega fonda, zato je treba zanje v strategiji določiti letno stopnjo prenove, da bi se izboljšala njihova energetska učinkovitost.

V členu je nadalje določeno, katere stavbe so iz ukrepov strategije izvzete (nekateri vojaški objekti in verski objekti). Stavbe, ki so varovane v skladu s predpisi o varstvu kulturne dediščine, morajo biti v strategiji obravnavane posebej. Strategija mora upoštevati vse programe in akcijske načrte, povezane s tem področjem.

Vsake tri leta se strategija posodobi.

Člen implementira določbe Direktive 2018/844, in sicer drugi odstavek 1. člena omenjene direktive (nov 2a člen), ki določa kaj mora strategija obsegati ter da je potrebno pri predložitvi strategije Evropski komisiji predložiti tudi povzetek rezultatov javnega posvetovanja

K 11. členu (prihranki energije pri končnih odjemalcih)

S tem členom se ureja sistem obveznosti energetske učinkovitosti, ki je namenjen izpolnjevanju doseganja obveznih prihrankov energije iz 7. člena Direktive 2012/27/EU.

V sistem doseganja obveznih prihrankov so vključeni vsi dobavitelji elektrike, toplote, plina in tekočih goriv, dobavitelji trdnih goriv pa le, če dobavijo končnim odjemalcem letno več kot 600 MWh energije. Zakon v tem členu pooblašča vlado za sprejem uredbe, s katero se določi obdobje in višino prihrankov končne energije, ki jih morajo zavezanci doseči v tem obdobju, način izračuna višine prihrankov, porazdelitev prihrankov po posameznih letih določenega obdobja ter način in roke za izpolnjevanje obveznosti zavezancev. V omenjeni uredbi vlada lahko določi izjeme na način, da se prihranek primarne energije, dosežen v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturami za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, upošteva pri prihranku končne energije.

V tretjem odstavku tega člena se dobaviteljem energije, ki so zavezanci za doseganje prihrankov pri končnih odjemalcih, prepoveduje, da bi v okviru izvajanja ukrepov za doseganje prihrankov, odjemalcem postavljali pogoje, ki bi končne odjemalce ovirali pri zamenjavi dobavitelja. S tem odstavkom se implementira 3. odstavek novega 7a člena Direktive 2012/27/EU.

Dopuščena je tudi izjema za način izpolnjevanja obveznosti doseganja prihrankov energije pri končnih odjemalcih in sicer z vplačilom v nacionalni sklad za energetske učinkovitost, to je Eko sklad. Ta izjema je dopuščena v 20. členu Direktive 2012/27/EU. Določen je tudi način po katerem se določi višina vplačila: to je zmnožek prihrankov, ki jih mora zavezanec doseči in specifičnih stroškov doseganja prihrankov, po katerih bo te prihranke namesto zavezanca dosegel Eko sklad. Na ta način bodo prihranki na nacionalnem nivoju doseženi.

K 12. členu (vrste energetske storitve in ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti)

Člen določa vrste energetske storitve in ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti za doseganje prihrankov energije, ki jih v svoje programe lahko vključijo zavezanci.

S tem členom se pooblašča Vlado, da podrobneje določi vrste energetske storitve in ukrepi za izpolnjevanje obveznosti doseganja prihrankov pri končnih odjemalcih.

K 13. členu (vrednotenje ukrepov in programov)

Metode za določanje prihrankov energije, doseženih s posameznimi ukrepi oziroma programi za izboljšanje energetske učinkovitosti in uvedbo obnovljivih virov predpiše minister. Enotna metodologija za vrednotenje vseh programov in ukrepov, ki jih izvajajo različni akterji je potreben pogoj za preverjanje doseganja nacionalnih ciljev.

Člen prenaša oziroma daje podlago za sprejem metodologije, v kateri bodo prenesene določbe prve in druge točke Priloge V in pretvorbeni faktorji iz Priloge IV k Direktivi 2012/27/EU.

K 14. členu (poročanje in preverjanje doseganja prihrankov)

Člen prenaša določbe petega in sedmega odstavka 7a. člena Direktive 2012/27/EU. Države članice morajo vzpostaviti sistem poročanja o doseganju prihrankov in preverjanja. Direktiva

določa, da se to merjenje, nadzor in preverjanje izvaja neodvisno od zavezanih strani. Člen določa tudi način poročanja zavezancev.

K 15. členu (alternativni ukrepi politike za doseganje prihrankov)

S tem členom se Vlado RS pooblašča, da z uredbo sprejme alternativne ukrepe politike, ki lahko dodatno prispevajo k izpolnjevanju obveznosti države za doseganje prihrankov energije v skladu s 7. členom Direktive 2012/27/EU.

K 16. členu (sistem upravljanja z energijo)

Člen določa, da morajo osebe javnega sektorja (državni organi, uprava samoupravnih lokalnih

skupnosti, javni zavodi, javni gospodarski zavodi, javni skladi, javne agencije in ustanove, katerih ustanovitelj je država ali občina) vzpostaviti sistem upravljanja z energijo, in sicer na način, da določijo osebo, ki je odgovorna za upravljanje z energijo v stavbi/stavbah. Ta oseba opravlja zlasti naloge kot so vodenje energetskega knjigovodstva, svetovanje zavezanca glede načrtovanja in izvajanja ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti in rabe obnovljivih virov energije ter izvajanje ukrepov s področja upravljanja z energijo v stavbi. Vse ali posamezne naloge pa lahko zavezanec poveri zunanjim strokovnjakom ob izpolnjevanju določenih pogojev in v primeru, če te nalog ne more zagotoviti s svojimi zaposlenimi.

Člen pooblašča vlado, da z uredbo določi zavezance, obvezne minimalne vsebine sistema upravljanja z energijo, ukrepe za doseganje ciljev, način spremljanja doseganja zastavljenih ciljev, naloge in pogoje, ki jih mora izpolnjevati odgovorna oseba, kar je odvisno od vrste stavb in tehničnih stavbnih sistemov. S tem členom se daje Vladi RS pravno podlago tudi, da z uredbo določi tudi obvezne deleže obnovljivih virov energije in zahteve glede energetske učinkovitosti stavb oseb javnega sektorja ter obvezne ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti in uporabo obnovljivih virov energije v stavbah, ki jih uporabljajo osebe javnega sektorja. Obveznosti se lahko izpolnijo za posamezno stavbo ali za skupino stavb. To se nanaša tako na obvezen energetski pregled, kot na investicijske ukrepe (npr. obvezna uporaba termostatskih ventilov pri obstoječih stavbah in način ogrevanja s pomočjo obnovljivih virov energije pri novih stavbah). To je nastavek za določbe, ki bodo prenesle določbe petega odstavka člena 13 Direktive 2009/28/ES.

Ta člen prenaša določbe sedmega odstavka 5. člena Direktive 2012/27/EU.

K 17. členu (energetski pregledi)

Člen določa, da ministrstvo spodbuja izdelavo in izvajanje energetskih pregledov, s katerimi se opredelijo in ocenijo stroškovno učinkovite možnosti za prihranek energije. Določena je zakonska podlaga za pravilnik, ki bo predpisal metodologijo za izdelavo in obvezno vsebino energetskih pregledov. S tem členom se prenašajo določbe prvega, četrtega, petega in šestega odstavka 8. člena Direktive 2012/27/EU.

Energetski pregled je obvezen za velike gospodarske družbe, ker se lahko tako doseže velik prihranek energije. Velike družbe morajo izvesti energetski pregled na vsaka štiri leta in o tem poročajo Agenciji za energijo. V členu je določeno tudi, kaj se šteje kot izpolnitev navedene obveznosti. Določena je tudi pristojnost Agencije za energijo za izdajo odločbe o oprostitvi dolžnosti energetskega pregleda. Agencija vodi evidenco velikih družb in izvaja nadzor nad obveznostmi iz tega člena ter nad samo kakovostjo pregledov. Določena je tudi

obveznost Agencije za energijo, da poroča ministrstvu, pristojnemu za energijo o izpolnjevanju obveznosti izvedbe energetskih pregledov in neskladnostih z metodologijo.

K 18. členu (obvezno merjenje energije)

Člen določa obvezno merjenje dobavljene energije vsakemu odjemalcu. Ta obveznost je v primeru zemeljskega plina in elektrike na operaterju, pri toploti iz omrežja pa je za merjenje zavezan distributer. Dobavitelji niso vključeni med zavezanci za merjenje. Obveznost se nanaša na zagotovitev merjenja porabe energije na način, ki natančno prikazuje dejansko količino porabljene energije.

K 19. členu (merjenje porabe električne energije)

Uvedba naprednih merilnih sistemov je pogoj za doseganje ciljev učinkovite rabe energije. Naloga distribucijskega operaterja je, da končnim odjemalcem zagotovi napredne merilne sisteme, ki spodbujajo dejavno sodelovanje odjemalcev na trgu dobave električne energije. V Sloveniji je uvajanje naprednih merilnih sistemov na področju električne energije v teku in postopoma naj bi vsi končni odjemalci bili opremljeni s pametnimi števci do leta 2025.

Vendar pa napredni merilni sistemi, ki se trenutno uvajajo, ne izpolnjujejo vseh zahtev, ki jih za novo generacijo naprednih merilnih sistemov določa Direktiva 2019/944/EU. Te zahteve so vsebovane v tretjem odstavku tega člena in jih bo potrebno upoštevati pri zamenjavi oziroma nadomeščanju trenutnih pametnih števcov v bodoče. Ker je uvedba takšnih sistemov lahko zelo draga, če je izvedena prehitro in stroški take hitre uvedbe bi lahko presegali koristi. Zato je hitrost uvedbe novih pametnih števcov potrebno natančno preučiti in utemeljiti s študijo, ki jo izdela agencija.

S členom se v slovenski pravni red prenaša 20. člen Direktive 2019/944.

K 20. členu (merjenje porabe zemeljskega plina)

Na področju zemeljskega plina je bila uvedba sistemov naprednega merjenja v postopku ocene stroškovne učinkovitosti zaenkrat ocenjena negativno, zato še ni prišlo do sistematičnega uvajanja pametnih števcov.

Uvedba takšnih sistemov lahko veliko stane, če je izvedena prehitro in stroški take hitre uvedbe bi lahko presegali koristi. Zato je obseg in hitrost uvedbe potrebno natančno preučiti in utemeljiti s študijo glede na vsakokratni razvoj tehnologije in razvoj na trgu. Če bi študija oziroma ekonomska ocena, ki jo izdela agencija, pokazala, da je uvedba takšnih merilnih sistemov ekonomsko sprejemljiva in stroškovno učinkovita le za določene skupine odjemalcev (z določeno višino porabe plina), se to upošteva pri odločitvi vlade o uvajanju naprednih merilnih sistemov.

S členom se v slovenski pravni red prenaša 9. člen Direktive 2012/27.

K 21. členu (obvezno merjenje porabe ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode za posamezno stavbo)

S tem členom se končnim odjemalcem nalaga obveznost, da imajo za merjenje porabe ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode nameščene števce, ki natančno prikazujejo dejansko količino porabljene energije.

Za namestitev števcov na ravni stavbe so odgovorni lastniki stavb, ki morajo namestiti števce na toplotni izmenjevalnik ali na mesto oddaje, kadar se stavba s toplotno energijo oskrbuje iz centralnega vira, ki oskrbuje več stavb, ali iz sistema daljinskega ogrevanja.

V tretjem odstavku je določen ključ delitve stroškov med stavbe in sicer tako, da stroške za porabo toplote posamezne stavbe določi na osnovi stroškov za toploto, ugotovljenih na osnovi meritev v skupni kotlovnici, oziroma stroškov za gorivo v skupni kotlovnici, in sicer v razmerju izmerjenih porab toplote posameznih stavb.

K 22. členu (obvezno individualno merjenje toplote v posameznih delih stavb ter delitev stroškov za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo)

V prvem odstavku tega člena je zahteva za vse nove stavbe z najmanj štirimi posameznimi deli, da so opremljene z individualnimi števci za merjenje porabe toplote, hlajenja ali sanitarne tople v posameznih delih stavbe, kadar ima taka stavba centralni vir ogrevanja za sanitarno vodo ali se oskrbujejo iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja. Drugi odstavek se nanaša na obstoječe stavbe, kjer je zahteva po zagotovitvi namestitve merilnih naprav, ki omogočajo indikacijo dejanske porabe toplote posameznega dela stavbe. Tretji odstavek se nanaša na obstoječe stavbe, kjer se lahko namesto vgradnje individualnih števcov za merjenje toplote za ogrevanje uporabijo individualni delilniki stroškov ogrevanja na posameznem radiatorju, če vgradnja individualnih števcov tehnično ni izvedljiva, ker bi to zahtevalo izvedbo nove napeljave. Vendar pa tudi za obstoječe stavbe nastopi obveznost vgradnje individualnih števcov, kadar je stavba v postopku večje prenove, ki vključuje rekonstrukcijo napeljave v stavbi.

Člen v četrtem odstavku določa, da se v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli stroške za ogrevanje in toplo vodo obračunava v pretežnem delu na osnovi dejanske porabe toplote. To velja tako v primeru daljinskega ogrevanja, kot skupne kotlovnice za eno ali več večstanovanjskih stavb. Podlaga za obračun so stroški, ki so določeni na podlagi merjenja porabe toplote celotne stavbe skladno s prejšnjim členom.

Peti odstavek jasno določa, da se lastnikom posameznih delov, ki merilnih naprav ne vgradijo ali ne omogočijo njihovega delovanja oziroma odčitavanja, onemogoči, da bi bili udeleženi na prihrankih toplote celotne stavbe.

Člen daje pravno podlago za podzakonski predpis o načinu merjenja, delitve ter obračuna stroškov za toploto v večstanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli.

K 23. členu (zahteve v zvezi z daljinskim odčitavanjem merilnih naprav za toploto)

S tem členom se zahteva, da so merilne naprave, ki merijo porabo toplote za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo, naprave z daljinskim odčitavanjem. Cilj te obveznosti je končnim porabnikom omogočiti dovolj pogoste informacije o njihovi porabi. Skupna lastnost merilnih naprav za daljinsko odčitavanje je, da za potrebe odčitavanja ni potreben vstop v posamezna stanovanja oziroma prostore, v katerih so nameščene merilne naprave.

K 24. členu (obveščanje končnih odjemalcev o porabi elektrike)

Člen podaja obveznosti dobaviteljev električne energije glede informiranja končnih odjemalcev. Vsebina člena je skladna z 18. členom Direktive 2019/944/EU in prilogo I iste direktive.

K 25. členu (obveščanje končnih porabnikov o porabi zemeljskega plina)

Člen podaja obveznosti dobaviteljev zemeljskega plina glede informiranja končnih odjemalcev.

Vsebina člena prenaša 10a člen Direktive 2012/27/EU.

K 26. členu (obveščanje končnih porabnikov o porabi za ogrevanje, hlajenje ter

sanitarno toplo vodo)

V prvem odstavku tega člena so določeni zavezanci, ki so dolžni končne porabnike obveščati o porabi za ogrevanje, hlajenje ter sanitarno toplo vodo. Določeno je tudi, da morajo svojo obveznost glede zagotavljanja informacij o obračunih porabe izpolniti vsaj enkrat na leto.

V drugem odstavku se za primere stavb, kjer za merjenje toplote uporabljajo delilniki stroškov, krog zavezancev dodatno širi tudi na izvajalce storitev odčitavanja in delitve stroškov, kadar teh storitev ne opravljajo zavezanci iz prvega odstavka. V teh primerih zakon določa, da sta za obveščanje končnih porabnikov v zvezi z informacijami o obračunih odgovorna zavezanec iz prvega odstavka in izvajalec storitev odčitavanja in delitve stroškov, ki morata o tem skleniti dogovor o razdelitvi nalog v zvezi s tem. Končni porabnik lahko ne glede na ta dogovor uresničuje svoje pravice glede informiranja proti vsakemu od zavezancev ali proti obema.

V tretjem odstavku je urejena vsebina informacij o obračunu porabe toplote in način obveščanja.

V četrtem odstavku je zaradi spodbujanja učinkovite rabe energije določeno, da se podatki o dejanski porabi toplote zagotovijo končnim porabnikom na mesečni ravni. Za to je dolžan poskrbeti zavezanec, ki je odgovoren za izvajanje storitev odčitavanja podatkov iz merilnih naprav. Izvajanje te obveznosti je pogojeno z namestitvijo merilnih naprav, ki jih je mogoče daljinsko odčitavati.

K 27. členu (stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunu za električno energijo in zemeljski plin)

Člen določa, da imajo končni odjemalci pravico do brezplačnega prejemanja obračunov in informacij o njih. Prav tako mora biti končnim porabnikom in tretjim osebam, ki jih za to pooblastijo končni odjemalci, omogočen brezplačen dostop do podatkov na daljavo.

K 28. členu (stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunu ter porabi za ogrevanje, hlajenje in sanitarno vodo)

Člen določa, da imajo končni porabniki pravico do brezplačnega prejemanja obračunov in informacij o njih, vključno s pravico dostopa do podatkov in posredovanja.

Izjema od pravice do brezplačnega prejemanja informacij o obračunih se lahko uporabi za stroške, ki zajemajo merjenje, odčitavanje, razdelitev stroškov med končne porabnike in sestavo obračunov za porabo ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode v večstanovanjskih in večnamenskih stavbah v skladu z 22. členom tega zakona. V teh primerih lahko izvajalec teh storitev stroške zaračuna končnim porabnikom, če cena za te storitve ne presega stroškovne cene ob upoštevanju načela stroškovne učinkovitosti. Izvajalec storitev mora predhodno utemeljiti višino stroškov, ki jih bo zaračunal končnim porabnikom.

S petim odstavkom se pooblašča ministra, da lahko določi najvišje dovoljene stroške za zagotavljanje obračunov ob upoštevanju dejanskih stroškov in načela stroškovne učinkovitosti.

K 29. členu (skoraj nič-energijske stavbe)

S tem členom se prenaša zahteva iz 9. člena Direktive 2010/31/ES, in sicer da morajo biti vse nove stavbe od 31. decembra 2020 skoraj nič-energijske. Za stavbe, ki so v lasti

Republike Slovenije ali samoupravnih lokalnih skupnosti in jih uporabljajo osebe javnega sektorja, ta zahteva velja že od 1.1.2019.

Minimalne tehnične zahteve glede energetske učinkovitosti stavb določi gradbeni predpis, ki ga izda minister, pristojen za graditev objektov.

K 30. členu (akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe)

Vlada mora sprejeti nacionalni akcijski načrt za povečanje števila skoraj nič-energijskih stavb, ki mora skladno z Direktivo 2010/31/ES vključevati cilje ter programe in ukrepe za doseganje teh ciljev, pa tudi kadrovske in finančne vire za izvedbo teh programov in ukrepov. Vlada v tem načrtu oblikuje tudi politiko in ukrepe za spodbuditev energetske sanacije obstoječih stavb v skoraj nič-energijske. Akcijski načrt skladno z zahtevami direktive mora jasno opredeliti prenos opredelitev skoraj nič-energijskih stavb v prakso z upoštevanjem nacionalnih, regionalnih ali lokalnih pogojev, izraženim skupaj z numeričnim indikatorjem porabe primarne energije.

Vsaka tri leta se akcijski načrt obnovi. Ministrstvo vsake tri leta pripravi poročilo o napredku in o tem obvesti Evropsko komisijo.

K 31. členu (alternativni sistemi za oskrbo z energijo)

Ta člen, skladno s 6. členom Direktive 2010/31/ES, določa obveznost investorjev, da pri novih stavbah in večjih prenovah obstoječih stavb oziroma njihovih posameznih delov upoštevajo uporabo razpoložljivih alternativnih sistemov za oskrbo z energijo.

Člen nadalje določa, kateri sistemi se štejejo za alternativne sisteme. Določeno je tudi, da se izpolnjevanje zahtev iz tega člena dokazuje v elaboratu projektne dokumentacije za področje učinkovite rabe energije v stavbah.

K 32. členu (strokovna ocena celotne učinkovitosti pri spremembah tehničnih stavbnih sistemov)

Člen določa obveznost investorjev, da po namestitvi, zamenjavi ali nadgradnji tehničnega stavbnega sistema v roku 90 dni od navedene spremembe zagotovijo, da se strokovno oceni in dokumentira celotna učinkovitost tehničnega stavbnega sistema. Strokovno oceno morajo investorji naročiti pri neodvisnih strokovnjakih za izdelavo energetskih izkaznic, ki strokovno oceno izročijo investitorju. Strokovna ocena obsega oceno ustrezne zasnove in vgradnje spremenjenega dela ali sistema kot celote ter oceno njegove učinkovitosti v primerjavi z minimalnimi zahtevami, ki so predpisane za te sisteme. V primeru manjših sprememb je postopek izdelave strokovne ocene poenostavljen. Strokovna ocena je namenjena investitorju oziroma uporabnikom stavbe, ki morajo dokumentacijo v zvezi s strokovno oceno hraniti ves čas obratovanja tehničnega stavbnega sistema, ki je bil spremenjen, tako da je na voljo za preverjanje skladnosti tehničnega stavbnega sistema z minimalnimi zahtevami energetske učinkovitosti, ki so predpisane za te sisteme, in za izdajo energetskih izkaznic.

V zadnjem odstavku se ministra pooblašča, da s podzakonskim aktom podrobneje uredi postopke v zvezi z izdelavo strokovne ocene, vsebino in obseg ocene in izjeme.

K 33. členu (polnilna mesta za električna vozila)

S tem členom se prenašajo zahteve v zvezi z uvajanjem elektromobilnosti iz drugega in petega odstavka 8. člena Direktive 2010/31/EU.

Prvi odstavek tega člena vsebuje zahtevo, da se v novih nestanovanjskih stavb in nestanovanjskih stavbah, ki so v postopkih večje prenove, in imajo več kot 10 parkirnih mest, zagotovi namestitve najmanj enega polnilnega mesta v smislu Direktive 2014/94/EU ter da se hkrati namesti tudi infrastruktura za napeljavo vodov za električne kable za vsaj eno na vsakih pet parkirnih mest, tako da bo kasneje mogoče namestiti dodatna polnilna mesta in da bo omogočeno hkratno polnjenje električnih vozil na vseh parkirnih mestih.

Obveznost vgraditve infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable, da bo omogočeno polnjenje električnih vozil na vsakem parkirnem mestu, velja tudi za vse nove stanovanjske stavbe in stanovanjske stavbe, ki so v postopku večje prenove, če je parkirišče znotraj stavbe in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišče ali električno infrastrukturo stavbe ali če je parkirišče neposredno ob stavbi in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišče ali električno infrastrukturo parkirišča.

K 34. členu (energetska izkaznica)

Ta člen ureja energetske izkaznice. V členu je navedeno, da mora vsebovati energetska izkaznica referenčne vrednosti, kot so trenutni veljavni standardi in primerjalni podatki, ki omogočajo primerjavo in oceno energetske učinkovitosti stavbe. Sestavni del energetske izkaznice so priložena priporočila za stroškovno učinkovite izboljšave energetske učinkovitosti, razen v primeru novozgrajenih stavb in pri najemu.

V nadaljevanju je določeno, da je najdaljša veljavnost energetske izkaznice 10 let. Stavba ima lahko le eno veljavno energetska izkaznico, kar nujno izhaja iz njene narave javne listine.

Določena je tudi obveznost neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetske izkaznice, da vsako izdajo energetske izkaznice prijavi za vpis v register energetske izkaznic.

K 35. členu (pravica in dolžnost imetništva energetske izkaznice)

V prvem odstavku tega člena je urejena pravica vsakega uporabnika stavbe ali dela stavbe, da pridobi energetska izkaznico.

V drugem odstavku je določeno, kdaj je pridobitev energetske izkaznice obvezna za lastnike stavb oziroma njihovih posameznih delov. Obveznost velja v primeru izgradnje nove stavbe, v primeru prodaje stavbe oziroma posameznega dela ali oddaje novemu najemniku.

V primeru izgradnje nove stavbe je energetska izkaznica obvezna sestavina projekta izvedenih del ter mora izkazovati izpolnjevanje zahtev predpisa, ki ureja učinkovito rabo energije v stavbah. Izkaz o energijskih lastnosti stavbe mora investitor kupcu oziroma najemniku predložiti, če se stavba ali njen del prodaja ali oddaja v najem še pred pridobitvijo uporabnega dovoljenja.

V tretjem in šestem odstavku tega člena so določene izjeme od obvezne izročitve energetske izkaznice kupcu oziroma najemniku stavbe oziroma posameznega dela.

Posebej je opredeljena zakonska obveznost, da je potrebno pri oglaševanju prodaje ali oddaje stavbe ali njenega posameznega dela zagotoviti oglaševanje energetske izkaznice.

V desetem odstavku so iz obveznosti po tem členu izvzete določene kategorije stavb. Po tem zakonu so iz obveznosti predložitve energetske izkaznice izvzete , stavbe za verske dejavnosti, industrijske stavbe in skladišča, nestanovanjske kmetijske stavbe, če se v njih ne uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev, enostavni in nezahtevni

objekti, samostojne stavbe s celotno uporabno tlorisno površino, manjšo od 50m². Ter nevdrževane, zapušene ter dotrajane stavbe, ki se štejejo kot neprimerne za uporabo ali bivanje, zanje pa izračun kazalnikov ni mogoč. Na ta način bodo izloeni primeri, ko bi bilo izdajanje energetskih izkaznic stroškovno nesprejemljivo.

K 36. členu (register energetskih izkaznic)

Ta člen ureja register energetskih izkaznic, ki ga vodi ministrstvo. Določa vrste podatkov, ki se v njem vodijo ter osebne podatke izdajatelja energetskih izkaznic v njem, podatki iz registra energetskih izkaznic so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture.

V tem členu je vsebovano še pooblastilo ministru za podrobnejšo ureditev energetske izkaznice in registra energetskih izkaznic s pravilnikom.

K 37. členu (stroški izdelave energetske izkaznice)

Člen določa, da stroški izdelave energetske izkaznice bremenijo lastnike. Člen določa tudi, da se strošek za izdelavo izkaznice šteje kot strošek rednega upravljanja, vezanega na učinkovitejšo rabo energije.

K 38. členu (namestitve energetske izkaznice na vidno mesto)

Člen določa obveznost namestitve energetske izkaznice na vidno mesto, ki velja za določene kategorije stavb v javnem in zasebnem sektorju. Obveznost velja za vse stavbe javnega sektorja, katerih celotna uporabna tlorisna površina presega 250 m². Za stavbe zasebnega sektorja pa ta obveznost velja pod pogojem, da je bila za stavbo izdana energetska izkaznica in če gre za stavbo s celotno uporabno tlorisno površino nad 500 m², kjer se pogosto zadržuje javnost.

V tem členu je tudi pooblastilo ministru, da predpiše vrste stavb, za katere velja obveznost izdaje in namestitve energetske izkaznice.

K 39. členu (pregled klimatskih sistemov)

Ta člen ureja obvezne redne preglede klimatskih sistemov, skladno s 15. členom Direktive 2010/31/EU. Pregled je obvezen za klimatske sisteme z izhodno močjo nad 12 kW. Lastnik stavbe ali dela stavbe, v katerem je vgrajen klimatski sistem z navedeno močjo mora pri neodvisnih strokovnjakih, ki imajo licenco iz 44. člena tega zakona naročiti preglede najmanj vsakih 5 let. Podrobneje te redne preglede uredi minister s podzakonskim predpisom. Člen določa tudi register poročil pregledov klimatskih sistemov, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za energijo ter podatke, ki se v register vpisujejo.

K 40. členu (pregled ogrevalnih sistemov)

Ta člen ureja obvezne redne preglede ogrevalnih sistemov, skladno s 14. členom Direktive 2010/31/EU. Pregled je obvezen za ogrevalne sisteme in sisteme za kombinirano ogrevanje in prezračevanje z nazivno močjo nad določenim pragom, ki ga določi minister. Lastnik stavbe ali dela stavbe, v katerem je vgrajen klimatski sistem z navedeno močjo mora pri neodvisnih strokovnjakih, ki imajo licenco iz 44. člena tega zakona naročiti preglede najmanj vsakih 5 let. Podrobneje te redne preglede uredi minister s podzakonskim predpisom. Člen določa tudi register poročil pregledov klimatskih sistemov, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za energijo ter podatke, ki se v register vpisujejo.

K 41. členu (obveznost uvedbe sistemov za avtomatizacijo in nadzor stavb)

V skladu z zahtevo Direktive 2010/31/EU iz člena 14(4) se določa obveznost za lastnike nestanovanjskih stavb, ki uporabljajo ogrevalne ali klimatske sisteme ali sisteme za kombinirano ogrevanje in prezračevanje prostorov z nazivno močjo nad 290 kW, da namestijo sisteme za avtomatizacijo in nadzor stavb. Ker namestitev sistemov za avtomatizacijo predstavlja nadomestilo za obvezne preglede ogrevalnih in klimatskih sistemov, so avtomatizirane stavbe s temi sistemi izvzete iz obveznosti rednih pregledov po 38. in 39. členu tega zakona.

K 42. členu (pooblastilo za izdajanje energetskih izkaznic)

Ta člen določa, kdo lahko izdaja energetske izkaznice. Energetske izkaznice izdajajo na podlagi javnega pooblastila pravne ali fizične osebe. Pooblastilo se podeli z odločbo ministra osebi, ki ima v sodni register oziroma v Poslovni register Slovenije vpisano dejavnost projektiranja ali tehničnega svetovanja in ima za izvajanje nalog iz prejšnje alineje s pogodbo o zaposlitvi, s pogodbo o delu v skladu z obligacijskimi razmerji, preko kooperacije ali na drug zakonit način zagotovljeno sodelovanje vsaj enega neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic.

K 43. členu (izdajanje energetskih izkaznic in poročil o pregledih klimatskih in ogrevalnih sistemov)

Ta člen določa, da morajo neodvisni strokovnjaki izvesti postopek izdaje energetske izkaznice, postopek izdaje poročila o pregledu klimatskega ali ogrevalnega sistema na zahtevo stranke, pri čemer mora stranka strokovnjaku dati na razpolago vse potrebne podatke ter projektno dokumentacijo in mu omogočiti vstop v prostore ter ogled relevantnih predmetov, naprav in sistemov.

Pri obveznosti izvedbe pregleda so seveda izjeme, ko zaradi zagotovitve neodvisnosti ti strokovnjaki ne smejo izdati energetske izkaznice oziroma opraviti pregled klimatskega in ogrevalnega sistema. Še posebej pomembni so izločitveni razlogi, ki se nanašajo na razmerje do stranke. Stranki oziroma naročniku pregleda mora neodvisni strokovnjak izročiti pisno izjavo, da ne obstoji kateri od izločitvenih razlogov.

K 44. členu (licenca neodvisnega strokovnjaka)

Ta člen ureja tri vrste licenc neodvisnega strokovnjaka. Razlika je potrebna zaradi različnih strokovnih znanj, ki so potrebna za pridobitev posamezne vrste licence. Ta člen zato podrobno določa pogoje za pridobitev posamezne vrste licence. Ti pogoji so: določena izobrazba, delovne izkušnje in uspešno opravljen poseben program usposabljanja. Licenco lahko dobi le fizična oseba. O izdaji licence odloča na zahtevo stranke ministrstvo, pristojno za energijo. Licenca se izda za nedoločen čas, imetniki licenc pa morajo vsakih pet let od izdaje licence opraviti obnovitveno usposabljanje.

V nadaljevanju ta člen ureja register licenc, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za energijo, in v katerem se vodijo podatki o imetniku licence, izdaji licence in njenem prenehanju in potrebni osebni podatki imetnika licence. Zadevni neodvisni strokovnjaki spadajo med regulirane poklice v RS. Ta člen vsebuje še pooblastilo ministru, pristojnemu za energijo, da predpiše program usposabljanja za neodvisne strokovnjake, pogoje za izvajanje usposabljanja in podrobnejšo vsebino ter način vodenja registra licenc.

K 45. členu (pristojni organ)

Člen določa, da naloge pristojnega organa za priznavanje poklicnih kvalifikacij tujim državljanom, ki bi želeli pridobiti licenco neodvisnega strokovnjaka, opravlja ministrstvo v skladu s predpisi, ki urejajo postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij.

K 46. členu (stalno opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav pogodbenic)

Ta člen ureja postopke z državljani drugih držav pogodbenic, ki želijo stalno opravljati reguliran poklic neodvisnega strokovnjaka po tem zakonu.

K 47. členu (občasno opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav pogodbenic)

Ta člen ureja postopke z državljani drugih držav pogodbenic, ki želijo občasno opravljati reguliran poklic po tem zakonu. Med drugim člen ureja potrebna dokazila, ki jih morajo vložiti kandidati in določa, da je vpis v register licenc neodvisnih strokovnjakov v teh primerih časovno omejen na največ eno leto z možnostjo podaljšanja še za eno leto.

K 48. členu (izvajalci usposabljanja)

Ta člen ureja podelitev pooblastila za usposabljanje neodvisnih strokovnjakov in izvedbo potrebnih preizkusov znanja. Določeni so pogoji za pridobitev pooblastila.

K 49. členu (opomin ali odvzem pooblastila oziroma licence)

Ta člen predvideva opomin ali odvzem pooblastila oz. licence, in primere v katerih se lahko odvzame pooblastilo oz. licenca. Licenca ali pooblastilo se lahko ponovno pridobita po poteku treh let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu.

K 50. členu (strokovni nadzor nad izdanimi energetske izkaznicami in poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov)

Ta člen ureja strokovni nadzor nad izdanimi energetske izkaznicami in poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov skladno z določbami Direktive 2010/31/EU. Člen predpisuje način in delovanje neodvisnega nadzornega organa in kdo lahko izvaja neodvisni nadzor. Posebej so opredeljena pooblastila, ki jih lahko koristi pooblaščen osebja za nadzor pri izvajanju pooblastil. Ta člen ureja delovanje institucije, ki je pristojna za nadzor skladno z 18. členom Direktive 2010/31/EU.

Za preverjanje strokovnega nadzora ministrstvo naroči strokovne podlage.

K 51. členu (okoljske zahteve za proizvode na trgu in v uporabi)

Proizvod povezan z energijo ni le tisti proizvod, ki uporablja, proizvaja, prenaša ali meri energijo, temveč so vključeni vsi proizvodi, ki pri uporabi lahko prispevajo k bistvenim prihrankom energije. Zato v to skupino sodijo tudi proizvodi, ki se uporabljajo pri gradnji, kot so okna, izolacijski materiali in nekateri proizvodi, ki se uporabljajo v povezavi z vodo, kot so ročne prhe in pipe.

Tehnične zahteve za okoljsko primerno zasnovi posameznih proizvodov povezanih z energijo, predpisujejo Uredbe Evropske komisije, ki so v celoti zavezujoče in se neposredno uporabljajo v vseh državah članicah.

Da se proizvodi povezani z energijo, ki izpolnjujejo zahteve po okoljsko primerni zasnovi, lahko dajo na notranji trg oziroma uporabo in se prosto gibajo po državah EU, morajo biti označeni z znakom skladnosti CE in opremljeni z dodatnimi informacijami. Da pa se proizvod povezan z energijo lahko označi z znakom CE, mora biti predhodno narejena ocena skladnosti proizvoda v skladu z zahtevami Uredbe Evropske komisije za posamezen proizvod, izdana izjava EU o skladnosti, ki je lahko v enem od jezikov držav članic EU, izdelana mora biti tehnična dokumentacija. Za trženje v Republiki Sloveniji mora biti proizvod

opremljen oziroma ga morajo spremljati informacije za potrošnike v slovenskem jeziku, kot je to predpisano v posamezni Uredbi. Prepovedano je označevanje proizvoda povezanega z energijo z znakom skladnosti CE, če ta ne izpolnjuje zahtev Uredbe, in se s tem zavaja potrošnike glede lastnosti proizvoda. Izjemoma je dovoljeno na sejnih, razstavah, demonstracijah ali podobnih dogodkih prikazovati proizvode, ki ne izpolnjujejo zahtev tega zakona in ustrezne Uredbe. Tak proizvod mora biti vidno označen, da ni namenjen za dajanje na trg ali v uporabo.

Daje se tudi pravna podlaga Vladi RS, da sprejme uredbo, s katero podrobneje določi tehnične zahteve za okoljsko primerno zasnovo proizvodov.

Člen prenaša določbe prvega in petega odstavka 5.

člena Direktive 2009/125; prvega in četrtega odstavka 8.

člena Direktive 2009/125, tretjega odstavka 8. člena Direktive 2009/125, 4. člena direktive 2009/125, četrtega odstavka 5.

člena Direktive 2009/125 ter tretjega odstavka 6.

člena Direktive 2009/125.

K 52. členu (energijsko označevanje proizvodov na trgu)

Zaradi uveljavitve Uredbe 2017/1369/EU, ki je neposredno zavezujoča, se člen sklicuje na navedeno uredbo. Glede na evropsko zakonodajo se energijsko označevanje proizvodov na trgu zagotavlja in izvaja skladno z Uredbo 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU. Oblika in vsebina nalepke ter informacijski list proizvoda pa morajo biti pravilni in navedeni v slovenskem jeziku.

K 53. členu (poročanje o proizvodih)

Države članice EU morajo poročati Komisiji EU o učinkovitem izvajanju in pozitivnih učinkih Direktive 2009/125/ES. Da bi lahko pravilno ovrednotili stanje učinkovitih proizvodov na tržišču Republike Slovenije in posledično v gospodinjstvih, bi potrebovali podatke o količini in energijskih razredih proizvodov prodanih v RS, kar lahko pridobimo samo s pomočjo proizvajalcev, njihovih pooblaščenih zastopnikov, uvoznikov oziroma distributerjev. Predvidoma bi se podatke zajemalo enkrat letno. V zvezi s tem člen daje pravno podlago ministru, da v predpisu določi vrsto podatkov in način zadevnega poročanja.

K 54. členu (obvezna uporaba obnovljivih virov energije, soproizvodnje in odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja)

Člen določa delež toplote na letnem nivoju proizvedene energije iz obnovljivih virov, ki ga mora doseči vsak sistem daljinskega ogrevanja, in sicer mora biti vsaj 50 % toplote proizvedene energije iz obnovljivih virov, 50 % odvečne toplote, 75 % toplote iz soproizvodnje ali 50 % kombinacije takšne toplote. S tem so v zakon prenesene zahteve o energetske učinkovitih sistemih daljinskega ogrevanja, kot so določene v 41. točki 2. člena Direktive 2012/27/EU.

Člen določa tudi organ za preverjanje izpolnjevanja teh obveznosti, ki je Agencija za energijo.

Člen določa tudi, da se vrednosti lahko dosežejo tudi v več omrežjih na območju iste lokalne skupnosti, če tako določa energetski koncept.

K 55. členu (celovita ocena možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter analiza stroškov in koristi)

Eden od temeljnih ciljev energetske politike, za katero mora poskrbeti država, je učinkovita raba energije, pri čemer se zelo računa na prihranke primarne energije, ki jih omogoča večanje deleža soproizvodnje z visokim izkoristkom in izvajanje ukrepov za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki jih predvideva Direktiva o energetske učinkovitosti 2012/27/EU. Skladno s to direktivo je potrebno vsakih pet let pripraviti celovito oceno možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje.

Direktiva državam članicam nalaga, da se s predvideno celovito oceno zagotovi opis potreb po ogrevanju in hlajenju ter analizirajo potrebe po ogrevanju in hlajenju v stavbah in različnih sektorjih industrije, kjer je zaradi potreb po procesni toploti ali hladu to smiselno in ki jih je mogoče zadovoljiti s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, vključno s hišno mikro soproizvodnjo, ter daljinskim ogrevanjem in hlajenjem. Ugotoviti je treba tudi možnosti za dodatno soproizvodnjo z visokim izkoristkom, med drugim zaradi prenove obstoječih in gradnje novih elektrarn in industrijskih obratov ali drugih objektov in naprav, ki proizvajajo odvečno toploto, ter opredeliti možnosti za povečanje energetske učinkovitosti infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje. Identificirati je treba potrebne in možne strategije, politike in ukrepe.

Člen določa, da je mora celovita ocena možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje vključevati analizo stroškov in koristi, ki mora za različne scenarije potreb in oskrbe s toplotno in hladilno energijo pokazati skupne dolgoročne stroške in skupne dolgoročne koristi. Analiza stroškov in koristi pa mora vsebovati določitev izhodiščnega scenarija in izvedljive alternativne scenarije, v katerih se morajo upoštevati samo soproizvodnja z visokim izkoristkom, učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ali možnosti za učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje ter ekonomsko analizo z vsemi ekonomskimi učinki.

Člen daje tudi pravno podlago za pravilnik, s katerim bo minister predpisal podrobnejšo vsebino analize stroškov in koristi.

K 56. členu (poročilo agencije)

Člen 22 Direktive 2009/28/ES nalaga državam članicam, da na vsaki dve leti Komisiji predložijo poročila, v katerih analizirajo uspehe pri doseganju zastavljenih ciljev. Tudi zaradi določb Direktive 2012/27/EU morajo države članice ocenjevati napredek pri povečanju deleža soproizvodnje, ugotavljati ovire ter spremljati izvajanje ukrepov za odpravljanje ovir. Glede na to, da ukrepe za realizacijo ciljev pripravljajo vlada ali resorna ministrstva v akcijskih načrtih za obnovljivo energijo in energetske učinkovitost, je primerno, da oceno uspeha v zvezi z doseganjem zastavljenih sektorskih ciljev za električno energijo iz obnovljivih virov opravi organ, ki pri postavljanju ciljev in izvajanju ukrepov ni neposredno sodeloval. Za te naloge je zadolžena agencija.

K 57. členu (zagotavljanje statističnih podatkov o učinkovitosti pri soproizvodnji)

Države članice morajo Evropski komisiji letno poročati o proizvodni električne energije v kogeneracijskih elektrarnah, instaliranih zmogljivostih ter uporabljenih energenti. Proizvedena količina električne energije ter prihranki morajo biti določeni skladno s predpisom, ki ureja način določanja izkoristka soproizvodnje z visokim izkoristkom, način izračunavanja količine električne energije iz soproizvodnje, ki se šteje za električno energijo proizvedeno v soproizvodnji z visokim izkoristkom ter način izračunavanja prihranka primarne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom. Poročanje že do sedaj opravlja Statistični urad Republike Slovenije.

K 58. členu (način določanja izkoristka soproizvodnje z visokim izkoristkom)

S tem členom se daje pravna podlaga ministru, da predpiše način določanja izkoristka soproizvodnje z visokim izkoristkom, način izračunavanja količine električne energije iz soproizvodnje, ki se šteje za električno energijo, proizvedeno v soproizvodnji z visokim izkoristkom, ter način izračunavanja prihranka primarne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom.

Direktiva 2012/27/EU v Prilogi I določa tehnologije za soproizvodnjo, na katere se uporablja direktiva, zahteve po celotnem izkoristku in zahtevanem prihranku primarne energije (Priloga II Direktive) ter način izračuna v soproizvodnji proizvedene elektrike z visokim izkoristkom za posamezne tehnologije ter velikosti proizvodnih naprav.

Tehnologije ter načini za izračunavanje prej naštetih veličin in vrednosti se določajo v podzakonskih aktih. Harmonizirano matriko referenčnih vrednosti določa Evropska komisija z odločbo.

K 59. členu (ocena možnosti za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje)

Investitor mora pri načrtovanju novih gradenj in obsežne prenove v postopku pridobitve gradbenega dovoljenja, ob upoštevanju celovite ocene možnosti iz 55. člena tega zakona zagotoviti analizo stroškov in koristi za možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje v določenih primerih investicij.

V tem členu je dana pravna podlaga, da minister s pravilnikom določi metodologijo, predpostavke in časovni okvir za ekonomsko analizo ter načela, ki jih je potrebno spoštovati pri izvedbi analize stroškov in koristi.

K 60. členu (sredstva za izvajanje programa Eko sklada)

Člen določa vir sredstev za izvajanje programa Eko sklada. Sredstva se zagotavljajo s plačilom prispevka k ceni električne energije, toplote in goriv za povečanje energetske učinkovitosti, ki so ga dolžni plačevati vsi končni odjemalci dobavitelju energije oziroma goriv. Končni odjemalci sredstva v obliki prispevka k ceni energije oziroma goriv plačujejo operaterju, kjer ta obstaja, pri drugih energentih pa dobavitelju energije oziroma goriv, le ta pa jih nakazuje Eko skladu.

Daje se pravna podlaga vladi za določitev višine prispevka, in sicer tako, da je vsa energija, ne

glede na to vrsto, enakomerno obremenjena. Prispevek plačujejo končni odjemalci energije. V primeru, ko je količina goriva ali energije, ki jo prodaja posamezni dobavitelj zelo majhna je smiselno, da se prispevek obračuna že prej.

Določene vrste energije oziroma goriv se predno so dobavljene končnim odjemalcem večkrat prodajo. Tak primer predstavlja prodaja plina v jeklenkah na različnih prodajnih mestih. V tem primeru je smiselno, da se prispevek obračuna že v polnilnici jeklenk.

V členu je tudi določba, da Eko sklad v okviru poročila o izvedenem programu objavi tudi specifične stroške doseganja prihrankov. To so skupni stroški vseh ukrepov (spodbuda Eko sklada, brez stroškov izvajanja programa), ki jih je v okviru svojega programa za povečanje energetske učinkovitosti izvajal Eko sklad, deljeni s skupnimi prihranki doseženimi z izvedbo programa. Specifični stroški doseganja prihrankov pomenijo »ceno« doseganja ene kilovatne ure prihrankov. Pri tem se upošteva le sredstva Eko sklada, ne pa tudi lastnih sredstev investitorjev.

K 61. členu (splošno informiranje, ozaveščanje in usposabljanje)

Člen določa naloge na področju informiranja in ozaveščanja ter usposabljanja različnih ciljnih skupin o učinkoviti rabi energije in obnovljivih virih energije. Za izvajanje teh nalog se določa Center za podpore, ki je notranja organizacijska enota operaterja trga z elektriko (družba Borzen d.o.o.).

Člen prenaša določbe 18. člena Direktive 2018/2001/EU, prvega odstavka člena 17 direktive 2012/27/EU in prvega pododstavka drugega odstavka člena 20 Direktive 2010/31/EU. Drugi odstavek prenaša določbe četrtega odstavka člena 17 direktive 2012/27/EU. Šesti odstavek prenaša določbe drugega odstavka člena 17 direktive 2012/27/EU.

K 62. členu (energetsko svetovanje)

Člen določa način organiziranja, izvajanja in financiranja energetskega svetovanja, ki ga izvaja Eko sklad. Člen prenaša določbe tretjega odstavka člena 8 Direktive 2012/27/ES.

K 63. členu (izvajalci energetskega svetovanja)

Člen določa da morajo imeti neodvisni strokovnjaki, posamezniki, ki opravljajo dejavnost informiranja in energetskega svetovanja, veljavno licenco za izdelavo energetskih izkaznic in so opravili usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic.

Drugi odstavek člena prenaša določbe drugega pododstavka tretjega odstavka člena 8 Direktive 2012/27/EU.

K 64. členu (inšpekcijski nadzor)

Člen določa pristojnosti v zvezi z inšpekcijskim nadzorom. Generalno izvaja nadzor nad tem zakonom inšpektorat, pristojen za energijo, razen za določbe, nad katerimi izvaja nadzor Agencija za energijo ali inšpektorat, pristojen za nadzor trga ali pa inšpektorat, pristojen za graditev.

Inšpektorat, pristojen za nadzor trga, izvaja nadzor nad okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo ter energijskim označevanjem in oglaševanjem, na trgu. Inšpektorat, pristojen za graditev, pa izvaja nadzor nad energetskimi izkaznicami, razen nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti glede oglaševanja energetskih izkaznic, ki je v pristojnosti Tržnega inšpektorata.

K 65. členu (pogoji za energetskega inšpektorja)

V tem členu se določa, da energetskega inšpekcijo po tem zakonu opravljajo energetski inšpektorji, ki izpolnjujejo pogoje kot jih zanje določa zakon, ki ureja oskrbo z električno energijo.

K 66. členu (pooblastila inšpektorjev pri nadzoru nad proizvodi, povezanimi z energijo)

Člen določa pooblastila inšpektorjev pri nadzoru nad proizvodi, povezanimi z energijo, kot je zahtevano v Direktivi 2009/125/ES in Uredbi (EU) 2017/1369.

K 67. členu (posebnosti nadzora nad energetskimi izkaznicami ter poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih naprav)

Člen ureja nadzor nad energetskimi izkaznicami in nad poročili o pregledu. Nadzor nad izkaznicami izvaja inšpektorat, pristojen za graditev, nad poročili o pregledu pa inšpektorat pristojen za energijo.

Člen določa postopke in ravnanja pristojnih inšpektoratov in resornega ministrstva, kar vključuje poročanje (dvakrat letno).

K 68. členu (dolžnost zavezancev)

Določba opredeljuje dolžnosti zavezancev pri opravljanju inšpekcijskega nadzora, da nadzor omogočijo in ga ne ovirajo. Kršitev te obveznosti predstavlja dejanski stan prekrška, kar je razlog za uvedbo prekrškovnega postopka zoper zavezanca.

K 69. členu (prekrški)

Člen določa kazenske sankcije v primeru neizpolnjevanja posameznih določb tega zakona. Prav tako so sankcije diferencirane glede na obliko gospodarskih družb oziroma odgovornih za prekršek: za samostojne podjetnike posameznike so sankcije nižje kot pa za pravne osebe.

K 70. členu (prekrški s področja energijskih nalepk in okoljsko primerne zasnove proizvodov)

Členi določajo kazenske sankcije v primeru neizpolnjevanja posameznih določb tega zakona s področja energijskih nalepk in okoljsko primerne zasnove proizvodov. Sankcije so diferencirane glede na obliko gospodarskih družb: za samostojne podjetnike posameznike so sankcije nižje kot pa za pravne osebe. Sankcije se po teži in obveznostih razlikujejo glede na nivo odgovornosti. Proizvajalec, njegov pooblaščen zastopnik ali uvoznik proizvodov imajo glede skladnosti proizvodov vsekakor večjo odgovornost kot distributer, ki omogoča dostopnost proizvoda, ki se je že nahajal na tržišču EU, v Republiki Sloveniji.

K 71. členu (prekrški s področja inšpekcijskega nadzora)

Člen določa kazenske sankcije v primeru neizpolnjevanja posameznih določb tega zakona. Prav tako so sankcije diferencirane glede na obliko gospodarskih družb oziroma odgovornih za prekršek: za samostojne podjetnike posameznike so sankcije nižje kot pa za pravne osebe.

K 72. členu (globa, izrečena v hitrem postopku)

S tem členom se določa, da se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

K 73. členu (dolgoročna strategija prenove stavb)

Ta člen določa, da dolgoročna strategija prenove stavb, ki je bila sprejet na podlagi EZ-1, ostane v celoti v veljavi in se uskladi s tem zakonom ob prvi posodobitvi te strategije.

K 74. členu (uvajanje novih naprednih merilnih sistemov)

S tem členom se agenciji določa rok za izdelavo ekonomske ocene upravičenosti uvajanja naprednih merilnih sistemov, ki bodo skladni z zahtevami Direktive 2019/944/EU in nalaga vladi, da pri sprejemu podzakonskega akta, ki bo uredil dinamiko uvajanja novih pametnih števec, to oceno upošteva.

V tretjem odstavku je urejeno prehodno obdobje za obstoječe napredne merilne sisteme, ki se lahko uporabljajo do 5. julija 2031.

K 75. členu (ekonomska ocena uvajanja naprednih merilnih sistemov na področju zemeljskega plina)

Člen določa, da se ekonomska ocena uvajanja naprednih merilnih sistemov, ki jo je agencija izdelala na podlagi 174. člena EZ-1 šteje za ekonomsko oceno iz 21. člena tega zakona.

K 76. členu (uporaba zahteve za namestitve individualnih števecv toplote v posameznih delih novih večstanovanjskih stavb)

S tem členom se določa, da se obveznost namestitve individualnih števecv za merjenje porabe toplote, ki velja za nove stavbe iz prvega odstavka 22. člena tega zakona, v prehodnem obdobju uporablja za stavbe, za katere je bila zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja vložena po uveljavitvi tega zakona.

K 77. členu (uporaba zahteve v zvezi z daljinskim odčitavanjem)

Člen določa, da se bo obveznost namestitve merilnih naprav za merjenje porabe toplote, ki omogočajo daljinsko odčitavanje, uporabljala za merilne naprave, ki bodo nameščene po 25. oktobru 2020. Glede merilnih naprav, ki bodo nameščene do 25. oktobra 2020, pa bodo morali lastniki stavb in njihovih posameznih delov poskrbeti, da se merilne naprave do 1. januarja 2027 opremijo s funkcijo daljinskega odčitavanja ali pa jih do takrat zamenjajo z napravami z daljinskim odčitavanjem, razen če to ne bi bilo stroškovno učinkovito.

K 78. členu (obveščanje končnih porabnikov o porabi toplote v prehodnem obdobju)

V skladu z Direktivo 2012/27/EU, kot je bila spremenjena z Direktivo 2018/2002/EU, se določa prehodno obdobje do 31.12.2021, do katerega morajo zavezanci za obveščanje končnih porabnikov le-tim zagotoviti mesečne podatke o porabi toplote.

Če imajo končni porabniki toplote nameščene merilne naprave z daljinskim odčitavanjem, jim morajo biti informacije o porabi toplote v prehodnem obdobju, ki traja od 25. oktobra 2020 do 1. januarja 2022 zagotovljene vsaj vsako četrletje, in sicer na zahtevo ali kadar so končni odjemalci izbrali možnost elektronskega prejemanja obračuna, sicer pa dvakrat na leto.

K 79. členu (uporaba določb glede zahtev za skoraj nič energijske stavbe)

Nove stavbe, za katere bo gradbeno dovoljenje vloženo po 31. decembru 2020, morajo izpolnjevati tehnične zahteve za skoraj nič energijske stavbe. V skladu s točko (b) prvega pododstavka prvega odstavka 9. člena Direktive 2010/31/EU za nove stavbe v lasti oseb javnega sektorja ta obveznost velja že od 1.1.2019 dalje.

K 80. členu (akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe)

Ta člen določa, da akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe, ki je bil sprejet na podlagi EZ-1, ostane v celoti v veljavi.

K 81. členu (izdelava študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo z energijo v prehodnem obdobju)

Za projekte, za katere je bila zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja vložena pred uveljavitvijo tega zakona, še naprej velja obveznost izdelave študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo z energijo po dosedanjih predpisih.

K 82. členu (pridobljene pravice izvajalcev usposabljanja, neodvisnih strokovnjakov in izdajateljev energetskega izkaznika)

Izvajalci usposabljanja, neodvisni strokovnjaki in izdajatelji energetskih izkaznic, ki imajo veljavne odločbe o izbiri za izvajalca usposabljanja ter odločbe o usposobljenosti za izdelavo in izdajo energetskih izkaznic ter preglede klimatskih in ogrevalnih sistemov, ohranijo pravice iz teh odločb tudi po tem zakonu.

K 83. členu (prehodno obdobje za izvajalce energetskega svetovanja)

Izvajalcem energetskega svetovanja, ki so opravili usposabljanje za neodvisne strokovnjake v skladu s 345. členom EZ-1 do 1. januarja 2016 se omogoča, da pridobijo licenco neodvisnega strokovnjaka po tem zakonu do 1. januarja 2024.

K 84. členu (obvezna uporaba obnovljivih virov energije, soproizvodnje in odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja)

Za izpolnitev zahtev iz 54. člena tega zakona se določa prehodno obdobje, do izteka katerega morajo zavezanici izpolniti svojo obveznost.

K 85. členu (prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v teku)

Za vse začete postopke velja pravilo, da se nadaljujejo in zaključijo po predpisih, ki so veljali v času, ko je bil uveden postopek.

K 86. členu (rok za izdajo izvršilnih predpisov)

Člen predpisuje obveznost sprejema izvršilnih predpisov in določa rok, v katerem je treba predpise izdati.

K 87. členu (prenehanje veljavnosti in uporabe izvršilnih predpisov)

Ta člen razveljavlja nekatere podzakonske predpise ali določa prenehanje njihove uporabe.

K 88. členu (podaljšanje veljavnosti izvršilnih predpisov)

Ta člen določa, kateri predpisi, izdani na podlagi EZ-1, ostanejo v celoti veljavni še naprej.

K 89. členu (podaljšanje uporabe izvršilnih predpisov)

Podaljša se uporaba nekaterim predpisom, ki so bili sprejeti še pred uveljavitvijo EZ-1 in se jim je z EZ-1 uporaba podaljšala.

K 90. členu (razveljavitev zakonov)

Členi in deli členov, ki so bili iz EZ-1 vključeni v ta zakon, se v EZ-1 razveljavijo.

K 91. členu (uveljavitev zakona)

V tem členu je urejen vacatio legis zakona, ki traja 15 dni. Rok za uveljavitev zakona je relativno kratek glede na to, da se je rok za prenos Direktive (EU) 2018/844, ki spreminja Direktivo 2010/31/EU, iztekel 10. Marca 2020.

